

escola

nº 46 - abril 2009

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

Som
coope-
rativa!

SUMARI

Notícies de l'escola.....	4
Els nostres ex-alumnes: Un bon grapat d'anys enrere	
Lluís Vaquer Vadell.....	13
Treballam la lectura	
Francisca Sagrera.....	15
L'escola bressol dona la benvinguda als avis i àvies	
A. Riquelme, S. Llopart i M ^a del Mar Oliver... ..	16
Sa Tanqueta: Treballam l'hort	
Cristòfol Fontanet Álvarez.....	20
Educació Infantil:	
Petits informàtics.....	22
Sa Jaia Quaresma.....	24
Escoleta municipal: ens hem fet un rosari.....	25
Les beneïdes i Sant Antoni.....	25
Educació Primària:	
Els goril·les (1r i 2n).....	26
Aprenem observant (3r).....	30
Què t'hi jugues (6è).....	31
Visita a la tafona de Son Torrella(4t).....	32
Dos dies de colònies (5è).....	34
Viatge a Barcelona (6è).....	36
Educació Secundària:	
Al Teatre Principal (1n ESO).....	38
Còmics (1r ESO).....	39
Taller d'artesanía (2n ESO).....	42
Trash TV (3r ESO).....	44
Cadàver exquisit (3r ESO).....	46
Dept. Atenció a la diversitat	
L'aventura de llegir.....	48
Magisdèries	
Guillem Vanrell Truyols.....	55
Blocaires: facebook	
Què diuen de Sant Alfons al facebook.....	56
Crònica dels Premis Lobo	
Jerònima Muñoz Pomar.....	56
Arxiu fotogràfic.....	60
Viatge a Núria.....	62

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
"ES LLEDONER"

EDITORIAL

*Educau els nins
i no serà necessari castigar els homes.*
Pitàgores.

Quan alcen els ulls i miren necessiten trobar l'espill que els farà carusses. Estiren les paraules des de les llengües de pedaç mentre els braços comencen a dansar amb la inquietud de voler rebre les darreres moixaines. És igual si les bates fan olor de iogurt de fruites o si les mans tenyeixen una mica perquè es taquen amb les ceres de colors. S'embruten tanmateix quan s'arrosseguen d'amagat pels túnels secrets que s'han inventat avui i que demà seran infinits oceans amb vaixells de paper astorats. I ens inunden, amb les ones de futur que mouen les seves parpelles, però és l'hora de sobreviure a la seva rialla golosa atracada al rostre quan s'acosten tot penedint-se de les seves malifetes.

Així com capgiren les frases, descomponen les maletes. Fan mescladissa dels contes contats i dels gomets verds amb els quals avui han conquerit tots els llorers. Així són prínceps valents com ben aviat se'ls transmuta la fesomia: la mare ha fugit pel portal fins d'aquí una estona. I fan el petarrell de rigor, però s'esvaeix quan de coa d'ull retroben el gest compost de la mestra que sempre és allà, adherida al seu paisatge de jocs i fues.

I quan els somriu, s'obri la mar, se separen les aigües, surten els peixos i comença esser l'hora de fer fila per entrar.

Cal dir-ho? ...moltes gràcies.

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot
Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antonia Vaquer Maimó
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Impremta LLOPIS

SANT ANTONI VENTÓS...

...o com fer brollar la festa amb els tambors

El que semblava que havia d'esser una jornada festiva com les de cada any va esdevenir una autèntica demostració de forces atmosfèriques.

El dimoni en va fer de les seves i el vespre del fogueró de l'APA bufava un vent tan fort que res no aconsellà encendre els calius com estava previst. Així que hagueren de guardar-se en bon lloc les llescades de pa fetes, les llangonisses coentes i els botifarrons. Fins el dissabte que va venir davant la cosa no va estar calmada i segura...això sí, a sopar hi fórem tots a temps.

D'entre tot aquest entremaliat, el dia de les beneïdes rebérem la visita infernal de la comparsa dels dimonis des Lledoner. A Sant Antoni i altres sants de la vila no li féu gens de gràcia la banyuda visita, però el destí implacable no conce-

deix treva i calia fer ressonar els tambors fins deixar esbraonades les mans. Fidels als seus costums, dan-

saren just al mig de les bestioles que s'havien de beïr sense tenir gens de por a la presència de les autoritats terrenals. I per si encara hi havia algú que no estava convençut que això de fer renou és el que millor saben fer, enguany els dimonis més petits han estrenat instruments de percussió que han fet ells mateixos. Ara ja tothom pot dir i cantar la seva!

Tanta fou l'expectació que el diumenge que va venir davant tornaren repetir la ballada a les beneïdes de Son Negre. I és que no se pot esser tan maleït i tan genial...

Abans d'arregar-se cap a les engrunes de l'Infern, des de la cooperativa d'ensenyament d'Es Liceu de Marratxí, dimonis i tambors (gossos, petits i els de més enmig) foren convidats a compartir amb ells la bulla, el renou i festa de Sant Antoni. Tot un dematí feren gala i ostentació dels seus balls, màscares retorçudes i ganes de festa moltes. Ara ja els focs s'han apaivagat...però serà fins l'any que ve, si Dimoni vol.

ca
Jo

60 ANYS DE CADENA PER LA PAU

Enguany tots els nins de Primària l'han celebrat al pati Sant Alfons.

Els d'ESO han fet uns murals al pati, i després, foto de família

L'ORBRE DE LA PAU

Uns representats de cada curs han llegit unes paraules sobre la Pau.

Tots junts han cantat les cançons *La distància més curta*, *Jo vull la pau* i *Mans a les mans*.

ENTERRO DE SA SARDINA 2009

Ja fa uns anys que des del casal de Joves s'està celebrant s'enterro de Sa Sardina a Felanitx. I des de l'escola els alumnes de Taller de Teatre hi col·laboren anant-hi disfressats de l'afligida família de la difunta sardina. Enguany, però ens va coincidir amb el viatge a Núria i molts dels alumnes de teatre no hi podien assistir, així que vam convidar a tots els alumnes de 2n, 3r i 4t d'ESO que hi volguessin participar voluntàriament. Els alumnes de 4rt, com cada any, hi van muntar la paradeta pro-viatge d'estudis, i així hi van posar l'accent dolç a les sardines que va oferir el Casal.

A més, volem agrair al Casal, i especialment a na Bel Artigues, que ens convidà un any més i hi posàs tot el que estava al seu abast per facilitar-nos la participació i que publicàs al Felanitx una nota d'agraïment que deia: *Des de l'àrea de Joventut volem donar les gràcies ... a la Cooperativa d'Ensenyament Es Lledoner per la seva participació amb els joves, ja que una vegada més, demostren que no només s'aprèn dins les aules, sinó que hi ha altres lliçons com són la participació ciutadana, el companyerisme, i el fet de recuperar tradicions populars, que només es poden aprendre d'una forma: participant-hi...*" Felanitx, 28 de febrer del 2009.

S'ESTRENA EL SALÓ D'ACTES

Pot ser el títol no hagués hagut d'esser aquest, però el que sí és cert és que el saló d'actes de l'escola nova s'ha estrenat com a centre d'exposició per als alumnes d'ESO. La primera de les obres que hi restaren penjades pertanyien a l'exposició itinerant sobre salut afectivosexual titulada **Exposex**. Aquesta exposició ha estat creada per l'Associació d'Estudis Sexològics i del Gènere de les Illes Balears (NEITH) i per l'Institut de la Dona. Consta de 18 cartells il·lustrats amb gràfics dibuixos i fotografies que representen un itinerari a través de la nostra salut afectiva i sexual durant tota la vida. A part del material gràfic, aquesta exposició ha estat complementada amb unes visites guiades adreçades a tots els grups-classe d'ESO.

L'altra exposició es tracta també d'una exposició itinerant muntada en commemoració del segon centenari del naixement de l'insigne científic Darwin i del cent cinquantè aniversari de la publicació de la seva obra cabdal sobre l'origen de les espècies. Aquesta exposició es titula **Any Darwin a les Illes Balears** i està organitzada i promoguda per a UIB amb el suport del Govern de les Illes Balears i l'Obra Social de Sa Nostra Caixa de Balears

FORMACIÓ PERMANENT DEL PROFESSORAT

Durant el segon trimestre, els mestres de l'escola han continuat fent activitats formatives per adquirir noves competències i perfeccionar diferents aspectes relacionats amb l'àmbit de la docència o la gestió cooperativa.

Francesca Mª Gilart Maimó i Maria Obrador Rosselló han assistit a unes jornades sobre **Les competències bàsiques. Del currículum a l'aula**, organitzades pel CEP de Palma. L'objectiu principal d'aquestes jornades va ésser la presentació del marc teòric del nou enfocament educatiu, informar dels recursos i de les respostes que l'Administració educativa posa a l'abast dels centres i impulsar actuacions que permetin un context afavoridor del procés d'adquisició i desenvolupament de les competències bàsiques, entre els més destacats.

A les **I Jornades d'Educació Infantil i Comunitat**, organitzades per l'ICE hi assistiren Antoni Vicens Massot, Magdalena García Garcías, Maria Julià Maimó i Jerònima Muñoz Pomar. Aquestes jornades varen ésser organitzades per l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE) i l'Institut per a l'Educació de la Primera Infància de la Conselleria d'Educació i Cultura. Aquesta activitat va consistir en la presentació del nou Institut per a l'Educació de la Primera Infància, dirigit per Vicenç Arnáiz i a donar a conèixer diverses experiències socioeducatives d'atenció a la infància que es realitzen a cada una de les Illes Balears. En aquest apartat, des de l'escola, Jerònima Muñoz presentà la comunicació *Es Lledoner, gestió cooperativa*, acompanyada d'una presentació visual, mitjançant la qual s'explicà l'origen de l'escoleta *Sant Alfons*, la seva evolució i l'aplicació de la fórmula cooperativa

per a la gestió de l'escoleta municipal *Pere Oliver i Domenge*. En acabar les diferents comunicacions, es va donar pas a una conferència a cura d'Ignasi Vila, catedràtic de la Universitat de Girona amb el títol *Anàlisi de les realitats educatives als primers anys des d'una perspectiva social, política, cultural i ètica*.

Les mestres d'educació Infantil, Maria Julià, Margalida Adrover, Mª Victòria Gomila, assistiren el mes de febrer a un **Curset d'estimulació primerenca**, adreçat al primer cicle d'educació infantil on aprenueren diferents tècniques de massatge infantil i eines per estimular des dels primers mesos de vida els infants que presentin algun retard motor.

Llúcia Pascual Cortès i Roser Soley Argelaguet han realitzat el curs de 20 hores titulat: **Trastorns generals del desenvolupament, trastorns emocionals greus i trastorns greus de la conducta. Cap a una escola inclusiva**, organitzat pel CEP de Manacor.

Aina Mª Truyols ha fet el curs de **Taller de teatre. Aprofundiment**. Aquest curs l'ha organitzat el CEP de Palma i ha tingut una durada de 25 hores. L'ha impartit Pere Mascaró Perelló, llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. A part, també ha assistit al curs **Prevenició de les conductes addictives per a infantil i primària**. S'ha duit a terme també al CEP de Palma i ha tingut una durada de 20 hores, distribuïdes en sis sessions.

QUINA RUETA!!!

ALTERNATIVA COOPERATIVA

La sala de plens del Consell Insular d'Eivissa va acollir el passat dia 19 de desembre la **Jornada de gestió de serveis per a la comunitat: alternativa cooperativa**, organitzada per la UCTAIB, en col·laboració amb el Consell Insular d'Eivissa i el Projecte Eivissa Crea i finançat per l'Ajuntament d'Eivissa.

A través d'aquestes jornades es varen estudiar les necessitats i oportunitats que sorgeixen amb l'aplicació de la *Llei de Dependència i el Pla de Primera Infància*. Arran de l'anàlisi, es va plantejar la possibilitat de convertir el model de les cooperatives de Treball com a una alternativa viable i efectiva per donar resposta a aquestes necessitats, a part de significar una oportunitat per a la creació d'empreses socials, com són ara, les cooperatives de treball.

Assistiren a aquestes jornades Antoni Vicens Massot i Jerònima Muñoz. Ella va esser l'encarregada de presentar, en nom d'Es Lledoner, la mateixa ponència que ja s'exposà a les **Jornades d'escoles infantils de la part forana** a Sencelles, titulada *Escoleta Sant Alfons: 20 anys d'educació infantil*.

NOU GRUP INTERCOOPERATIU A L'EDUCACIÓ INFANTIL

El passat dijous dia 12 de març el president de la nostra cooperativa Antoni Vicens, na Mª Antonia Rosselló, na Maria Julià i na Mª Victòria Gomila assistiren a una reunió a l'escoleta d'educació infantil Gianni Rodari de Palma.

En aquesta reunió també hi havia mestres d'altres cooperatives d'ensenyament de Mallorca com el Liceu, el Cide, Son Oliva, Manjón, Mata de jonc...

I entre tots es va decidir crear un grup de coordinació infantil per tal de poder conèixer experiències i vivències d'altres escoletes. Amb l'ajuda dels informàtics que formen part d'INFOCOOP es crearà una web on s'hi podrà penjar tot el que pensen que sigui rellevant pel que fa referència a l'educació infantil i que es vulgui compartir amb les altres escoles. Serà, per tant una eina de comunicació, suport i ajuda d'unes escoles amb altres.

Després d'aquestes xerrades, les mestres de Gianni Rodari convidaren a un bon berenar i les representats del CIDE oferiren la seva escola per realitzar la propera reunió.

PROGRAMA PILOT GESTIB WEB

De cara al curs vinent, la Conselleria d'Educació vol tenir implantada la nova aplicació informàtica de gestió acadèmica i administrativa de centres docents anomenada GestIB Web. Per això, ha dissenyat un pla de formació mitjançant el qual vol assegurar-ne un ús adequat i uns coneixements previs d'accés per garantir el seu funcionament òptim.

L'escola Sant Alfons va esser seleccionada per ser un dels centres pilot encarregats d'anar provant l'aplicació, encara en construcció, rebent prèviament la formació i les instruccions de maneig pertinents. Jerònima Muñoz, com a secretària, ha assistit al curs de 30 hores que s'ha desenvolupat al CEP de Palma. A partir d'ara i durant la resta del curs, s'ha d'anar passant la fase de proves per detectar possibles errors, incongruències o simplement per fer suggeriments que millorin el nou sistema de gestió de centres.

XERRADES A L'ESO.

Aquest trimestre ha estat especialment intens pel que fa a les xerrades que s'han duit a terme dins les aules de secundària. A través d'aquests parlaments, els alumnes de quart han rebut Orientació professional, han fet un taller-conferència sobre el VIH i han tingut l'oportunitat de conèixer la formació i el desenvolupament del concepte d'Europa com a nou model social i econòmic.

Els alumnes de tercer han fet un Taller d'educació sexual, un altre de Paisatge agrari i un d'agricultura ecològica

ELECCIONS CONSELL RECTOR

Com cada 4 anys, el passat dia 11 de març la cooperativa d'ensenyament Es Lledoner, reunida en sessió extraordinària, va celebrar eleccions per als càrrecs del Consell Rector i els Interventors, segons estableixen els Estatuts Socials d'aquesta cooperativa. A partir dels resultats de les votacions, quedà elegida la candidatura composta per les següents persones per representar els càrrecs que determina aquest òrgan social:

President: Antoni Vicens Masot, *Vicepresidenta primera:* Maria Obrador Rosselló, *Vicepresidenta segona:* Catalina Colom Maimó, *Secretària:* Jerònima Muñoz Pomar, *Vocals:* Núria Mora Sáiz, Francesca Amparo Mestre, Mª Antònia Estelrich Massuti, Mª Pilar Manresa Nadal.

Els *interventors* que trià l'assemblea foren els següents: Isabel Mesquida, Cristòfol Fontanet Álvarez i Joan Isidre Albons Mestre.

CONCURS LOGOTIP BIBLIOTECA

L'Ajuntament de Felanitx va convocar un concurs de logotips per al servei municipal de biblioteca. Els alumnes de primer, tercer i quart de Sant Alfons, des de l'assignatura de plàstica i dirigits per Mª Antònia Vaquer, hi participaren amb entusiasme. El resultat no podia esser millor: els tres treballs finalistes han estat d'alumnes d'aquests grups. En concret, el tercer finalista fou Bàrbara Sitges Grimalt de 1r d'ESO B, el segon finalista Biel Llinàs Soto de 3r d'ESO A i la guanyadora final, na Maria Servera Monserrat de 1r d'ESO B. Al final, i malgrat la quantitat de traves burocràtiques que es varen haver de superar, l'esforç va pagar la pena.

JORNADES DE PSICOMOTRICITAT I MULTIESPORTIVES

El passat dia 31 de gener els nins i nines d'educació infantil del nostre centre participaren a la **diada de psicomotricitat** organitzada pel Consell de Mallorca. Va tenir lloc al pavelló municipal de Santanyí i una vegada més el nostre centre fou el que aportà un major nombre de participants. Així com anaven arribant els nins, l'organització de la Diada els anava facilitant una camiseta.

Aquest any la temàtica que va ambientar les activitats van ser les olimpíades. Els nins en grups per edats varen anar passant per les set estacions que hi havia muntades.

A mitjan matí per recuperar forces van fer una aturada per bere-

nar. Una vegada haver conegut diferents proves olímpiques es va arribar al final de la diada.

La segona diada recreativa d'aquest curs ha estat la **diada multiesportiva**, la qual es va celebrar a Felanitx, concretament al camp municipal d'esports Sa Mola. Una setentena de nines i nins de primària i secundària de la nostra escola hi varen participar.

L'activitat es va dur a terme dissabte dia 7 de març. La diada va sortir molt lluïda gràcies entre altres coses al dia tan esplèndit que va fer i a la bona organització de l'activitat per part dels coordinadors comarcals del Consell de Mallorca als quals volem agrair la seva feina i esforç.

La jornada consistia en 11 estacions, 5 per als més grans (o sigui de 4t de primària fins a 4t d'ESO) i 6 estacions per als més petits (de 1r a 3r de primària). Cada grup va anar passant per totes les estacions que li tocaven al llarg del matí.

Tots els participants varen fer dues hores i mitja d'esports, salut i diversió, la qual cosa és molt important per a un bon desenvolupament.

Esperem que les nines i els nins quedassin contents i l'any vinent hi vulguin tornar participar.

Adéu i salut que no falti!

L'EQUIP DE FLAG-RUGBY SUBCAMPIÓ

El nostre equip de flag-rugby ha fet història en categoria cadet finalitzant segon en el campionat de Mallorca on participaven 11 equips escolars. Dia 9 i 10 de maig viatgen a Eivissa amb totes les despeses pagades per intentar guanyar les Finals Balears Escolars on s'enfrontaran al campió de Menorca i al campió d'Eivissa. Cal destacar també la gran actuació de l'equip infantil format pràcticament per jugadors que han començat enguany aquest divertit esport, han finalitzat quarts a només un punt del segon i per tant a només un punt de la classificació per a les Finals Balears Escolars. Enhorabona a tots!

Un bon grapat d'anys enrere...

Quan ens varen demanar si volíem fer un escrit per aquesta secció com a ex-alumnes de Sant Alfons, la sensació que vàrem tenir va ser una mica especial. Que les vivències de l'escola havien influït d'alguna manera en els camins que havíem pres en les nostres vides era segur, però com resumir-ho en aquest escrit, era més complicat.

Els pensaments ens traslladaren a fa un bon grapat d'anys enrere

quan, segurament amb uns quatre anys, iniciàvem l'ensenyament amb l'etapa de preescolar que estava repartida entre els diversos convents de monges de la vila. A nosaltres, ens dugueren a la Caritat, al local que hi ha davant ca les monges. Llavors, els primers tres cursos de l'antiga EGB els férem a l'edifici de la Caritat, i el quart curs el cursàrem a un lloc que potser molts dels actuals alumnes no saben ni que existeixi, a l'escolania. Allà amb D. Pep Mascaró anàvem a classe, i fèiem l'esplai a una petita sala de l'entrada. Recordam sempre una anècdota d'a-

Jaume Julià Andreu, Felanitx, 1969

Diplomat en Ciències Empresarials per la Universitat de les Illes Balears. Empleat de banca des de l'any 1992, desenvolupa actualment les tasques de delegat.

Maria Mascaró Cabrer, Felanitx, 1970

Llicenciada en Dret per la Universitat de les Illes Balears. Exerceix d'Advocada col·legiada a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de les Illes Balears des de 1997.

Són pares de na Roser, la seva filla de 4 anys que actualment cursa 2n d'infantil a l'escoleta del Col·legi Sant Alfons. Ambdós, com a músics són components del grup S'estol des Gericó, i en Jaume també dels grups Caponnam i Do natural.

Dins el que son les figures i costums tradicionals de Felanitx, en Jaume forma part de la colla de xeremiers que acompanya els cavallets, així com dels músics que acompanyen Sant Joan Pelós. Ha col·laborat en diversos enregistraments discogràfics.

Igualment, tant en Jaume com na Maria han col·laborat amb el grup de salers, així com amb el naixement de la colla de gegants de Felanitx.

quell lloc: la por que tothom tenia d'anar al bany. No vos podeu fer una idea, estava dins la sagristia i per anar-hi havíem de passar per un passadís ple de sotanes que s'engronsaven just de passar-hi per devora. Encara ara en reim amb els amics.

D'allà la passa era majúscula, ja anàvem cap a Sant Alfons, l'escola dels nins grans, en aquell pati, amb el majestuós lledoner, que hauríem de compartir amb altres alumnes des de cinquè fins a vuitè. Els records d'aquella anomenada "segona etapa" són moltíssims, tant pel que fa als companys, com pels que foren els mestres, cada un d'ells amb el seu propi estil i segell característic, però sempre familiar i proper. Per molt que ho intentem, no podem deixar de fer menció del reconegut "pa amb oli de Sant Alfons" amb aquelles llesques de pa encalentides devora els fogons, la ceba torrada i aquell polset de prebè per damunt.

Clar que de tot aquell interès dels mestres que aprenguéssim coses, des de les primeres lletres per llegir i escriure, a la taula de multiplicar, les famílies d'animals, les fórmules, les equacions, en tenir una idea general de la història de les civilitzacions, en escriure correctament, en aprendre llengua estrangera, és a dir, en la nostra formació com a persones, potser en

aquells moments ens pareixia exagerat, però vist ja amb una certa perspectiva, fa que te n'adonis que era en benefici únic i exclusiu nostre, és a dir dels alumnes.

...el sentit de la responsabilitat, el respecte i molts d'altres valors que actualment intent aplicar al meu dia a dia, segurament començava a aprendre-los, conscientment o inconscientment, a Sant Alfons...

Posteriorment hem ampliat els coneixements a l'Institut, a la Universitat, però el cert és que els pilars fixats desde l'escola quant al compliment d'obligacions, el fet d'aprendre a assimilar els coneixements, el respecte envers els altres, la constància, i molts d'altres, ens han servit de base per afrontar el dia a dia.

Actualment, 25 anys després de sortir de Sant Alfons, som dos ex alumnes que hem juntat els nostre camins i hem format una família, així tenim una tasca conjunta, i no exempta de responsabilitat: som pares de na Roser, una nina de 4 anys, que actualment va a l'escoleta de Sant Alfons i cursa el segon curs d'infantil. Ara veim l'escola des d'un altre caire, aquest cop

com a pares d'alumne. Sabem que els temps han canviat, però ens agrada que a la nostra filla, entre tots, li puguem transmetre aquells valors que nosaltres vàrem aprendre ja a L'escola Sant Alfons i que la societat actual sovint pareix haver oblidat.

Les nostres professions, a vegades, ens omplen de satisfacció i d'altres ens obliguen a prendre decisions difícils i complicades; no obstant això, sempre cal lluitar per continuar avançant. Així, trobam un cert paral·lelisme entre la vida professional i l'escolar. A l'escola és on ja vàrem començar a prendre decisions, a resoldre problemes, on vàrem viure situacions complexes, d'altres inoblidables, i on un es comença a formar com a persona, i com a tal, cal esforçar-se amb l'objectiu de superar els obstacles.

Però, com que no tot ha de ser feina, també ens agrada la música, col·laborant en la difusió de la cultura popular i els nostres costums, expressions, totes elles les intentam transmetre també a la nostra filla, per tal que conegui i estimi les nostres tradicions.

Ara que vénen temps difícils, és quan veurem la importància de tenir uns bons fonaments de caire formatiu, social i cultural. L'escola és la primera passa, no definitiva, però sí fonamental.

Jaume Julià i Maria Mascaró.

Treballam la lectura

Els alumnes de primer cicle de primària treballam la lectura de la següent manera:

- > Lectura diària que habitualment es fa a les 9 del matí. Sol ser una lectura mecànica, a la qual dedicam una mitja hora. Això és per treballar un nivell lector més baix, però al mateix temps es treballa la comprensió lectora.
- > A les hores de català i castellà es fa feina textos amb un nivell de dificultat superior, on es treballa l'entonació, el ritme i la velocitat.
- > Com ho feim? Primer la professora ho llegeix en veu alta, perquè el nin/a es fixi amb la dicció que ha de tenir, després ho llegeixen els nins, intentam escenificar totes les lectures que ho permeten.
- > Per treballar la comprensió feim que els nins/es il·lustrin frases i textos curts i també que responguin a preguntes concretes
- > Com a tasca per a treballar a casa durant les vacances d'estiu i a fi de que el nin segueixi treballant la lectura els donam un llibre de lectura adequat al seu nivell amb unes activitats i exercicis de comprensió lectora.

Francisca Sagrera

L'Escola Bressol dóna la benvinguda als avis i les àvies

“Han passat anys, i els fills han crescut, i en el cap dels avis la neu ha caigut. Els fills han fet via vers altres indrets, mes... porten als avis un tresor: ELS NETS”

(Adaptació d'un fragment del Poema *Homenatge a l'àvia*, d'Enric Parnau).

SEGUIU LES PETJADES...

EL projecte que hem portat a terme s'emmarca a l'Escola Bressol Municipal de Sant Feliu de Guíxols (Girona). És un centre integral i multifuncional “d'educació infantil i d'orientació familiar” que, a més a més de la tradicional escola bressol posa a l'abast de tota la població diversos serveis adreçats a infants 0-3 i als seus progenitors. Aquests serveis varien en funció de la franja d'edat a qui van adreçats per tal de donar una resposta específica a les diverses i canviants necessitats que té la família al llarg d'aquests tres primers anys de vida de l'infant.

sentiments, pensaments, ... sobre la seva relació. Un dels objectius era afavorir la relació infants – família – escola i fer del centre un lloc de trobada entre els dos agents socialitzadors més importants de la vida dels nins/nines. Un dels principis bàsics de les escoles infantils és la relació escola – família, per això l'educació es converteix en una tasca a compartir entre pares i educadors que fan necessària una estreta col·laboració i mútua comprensió.

En aquest cas es pretenia donar veu a una peça clau dins l'entremat escola – família: ELS AVIS. En moltes ocasions són els avis els interlocutors entre l'escola i els pares, són els que sense demanar res a canvi sempre estan disposats a assumir més responsabilitats de les pròpies del seu rol. La finalitat d'aquest projecte era destacar la figura de l'avi/ àvia dins la família i fomentar la seva participació activa dins l'escola. Es tractava d'aprofundir en la visió que tenen els infants dels seus avis i viceversa, donar veu als avis dins l'escoleta creant un espai on ambdós poguessin expressar les seves opinions sobre la relació establerta.

L'escola Bressol Municipal de Sant Feliu de Guíxols ofereix als infants un ambient acollidor i alhora estimul·lant. És fonamental destacar el clima de confiança i de col·laboració entre famílies i personal docent.

DONAM VEU ALS AVIS

Aquest projecte consistí bàsicament en la creació d'un espai on els avis/ àvies, nins/nines, poguessin expressar les seves necessitats, emocions, vivències,

Un dels nostres propòsits principals era aconseguir cridar l'atenció de les famílies mitjançant l'elaboració d'un plafó el més atractiu i entenedor possi-

ble, de manera que l'espai on l'ubicaríem passés a ser un lloc de trobada entre els avis i els infants. Per aquest motiu vàrem tenir molta cura en el seu disseny i confecció. Entre d'altres aspectes vàrem tenir en compte la combinació dels colors, verd i lila, respectant l'harmonia cromàtica. Un altre

que apunteu en aquest mural tot allò que pensau sobre ells i sobre elles. Ho podeu fer en els trossos de cartolina que teniu al vostra abast i aferrar-lo al mural

Moltes gràcies per la vostra col·laboració.

“ Els pares són per educar, els avis per malcriar... i tot això forma part de l'educació i del plaer de ser avis”

(Comentari anònim d'un/a avi/a de l'escola Bressol)

element a destacar va ser l'opció de representar els dos protagonistes d'aquesta història, avis i infants, amb els dibuixos d'un dels autors més reivindicatius del món de la infància Francesco Tonucci. Per evitar la sensació de buit i per organitzar els globus de diàleg escrits per avis i infants (mestres i familiars) dibuixàrem dins els plafó les cares en miniatura dels protagonistes.

Un cop allà, els avis i àvies es trobaven un cartell informatiu que deia el següent:

Segur que tots els avis i àvies teniu moltes coses a dir dels vostres nets i nêtes. És per això que us proposem

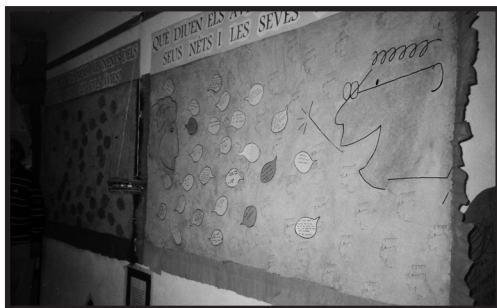
Vàrem posar a disposició de les famílies una panera penjada on hi havia tot el material necessari per facilitar la tasca i per aconseguir la màxima participació.

El plafó dirigit als infants estava pensat per ser omplit per les mestres a partir de les converses dins l'aula i/o davant el plafó sobre les relacions amb els seus avis, però foren també les pròpies famílies que per iniciativa pròpia plasmaron l'opinió dels nins i nines envers els seus avis.

ELS AVIS I ELS SEUS TRESORS

Per tal de realitzar l'anàlisi vàrem fer un sistema de categories on poguéssim classificar tots els comentaris dels avis i infants. Les categories establertes foren: sentiments i afectivitat, activitats d'oci, menjar, descriptius.

Encara que haguem separat els comentaris descriptius dels afectius, pensam que ambdós estan molt relacionats. Totes les aportacions descriptives

també ens diuen molt de l'afectivitat que senten els avis i les àvies cap als seus néts i nétes. Totes les descripcions dels infants són positives, i encara que hi hagi paraules com *demonio*, *testarut*, *bichito*, la càrrega emocional també hi és implícita.

Podem extreure tres conclusions molt clares dels comentaris que varen fer els avis i les àvies:

“Les iaies em diuen que som una princesa”
 “La meva iaia m'estima fins el cel”
 “Els avis mai s'enfaden”

(Comentaris anònims dels infants)

- Per un avi/a, el seu nét, sigui com sigui, serà el primer en tot (el més maco, el més intel·ligent, el més manyac, el més simpàtic, ... el millor!).
- Des del moment en què un pare/mare sap que ha de ser avi/a el seu objectiu principal és fer que la vida d'aquest nét/a sigui al més agradable possible, ressaltant també que des d'aquest moment, els majors seran més feliços fent coses per i per als néts més que per a ells mateixos.

M'ESTIMO MOLT EL MEU AVI

La classificació de les aportacions dels néts i nétes és molt més diversa que la dels avis i àvies. Es denota la innocència i l'espontaneïtat dels infants a l'hora de fer un comentari sobre els seus avis. Una vegada analitzats els comentaris, podem comprovar quins són els interessos i les necessitats bàsiques dels infants. Així, trobem que, per als infants, l'afectivitat es tradueix en joc, alimentació i atenció. A diferència dels comentaris dels adults, aquests, a primer cop d'ull semblen molt més superficials i espontanis. No obstant això, pensam que hi ha tota una interpretació afectiva i sentimental. I si entenem que el joc, l'atenció i l'alimentació són els tres factors que demanden els infants a un adult, i són els avis i les àvies els qui satisfan aquestes necessitats, es demostra, per tant, la importància d'aquesta figura familiar, figura de referència clau en el desenvolupament global de l'infant.

VALORACIÓ DE L'EXPERIÈNCIA

Si un dels nostres propòsits principals era cridar l'atenció de les famílies i aconseguir la seva participació, es pot dir que vàrem assolir aquest objectiu. Així, aquest espai es va convertir en un lloc de trobada entre els avis i els infants, aconseguint alhora que el passadís fos no tan sols un lloc de pas sinó un espai educatiu més dins l'escoleta.

Per altra banda ha estat un experiència enriquidora per als avis ja que s'han sentit reconeguts dins l'escoleta, participants d'un projecte compartit, l'educació dels infants, dels seus néts i nétes, a qualche cosa revalora la seva figura, el seu rol. Cardona, V. (2008) fa una crítica al rol que s'exigeix actualment als avis, a les responsabilitats que han hagut d'assolir en aquesta nova societat plena de canvis dins les estructures familiars.

PER A SABER MÉS ...

Arnaiz, V. (2001). La seguridad emocional en la educación infantil. Barcelona: Cisspraxis

Altimir, D. (2006). Com escoltar els infants. Barcelona. Temes d'infància.

Bassedas, E., Huguet T., Solé, I. (1999). Aprender i ensenyar a l'educació infantil. Barcelona. Ed Graó.

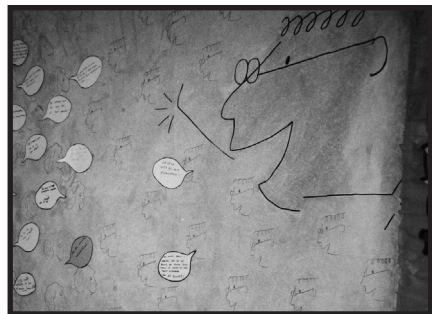
Blasi, M. La vida quotidiana de zero a sis anys. Guix d'Infantil n. 11 (2003).

Hoyuelos, A. Algunos significados de la participación. Rev. Infancia 53, 23-32.

Paniagua, G; Palacios, J. (2005) Educación Infantil. Respuesta educativa a la diversidad. Alianza

Tonucci, F. (2007). FRATO, 40 anys amb ulls d'infant. Ed. Graó

Tots recordam les nostres experiències amb els avis, actualment les famílies no tenen el temps que desitjarien per dedicar als seus fills i proporcionar-los moments de trobada, de joc i d'experimentació i descoberta. Actualment són els avis i les àvies els que duen a terme moltes d'aquestes funcions que antigament eren responsabilitat dels pares, i concretament de les mares que dedicaven el 100% del seu temps a l'educació dels més petits. SI EL QUE VOLEM ÉS afavorir un desenvolupament global i una identitat personal forta i coherent dels infants SERÀ necessari LA CREACIÓ D'UN ambient estimulador que faciliti experiències de relació, de manipulació, d'experimentació; unes figures de referència que l'acompanyin en aquest procés natural de desenvolupament i sobre tot dins un clima de calma i seguretat.

Albert Riquelme Costa
Silvia Llompart Llompart
M^a del mar Oliver Torres

Mestres i Llicenciats en psicopedagogia

Treballam l'hort

Les activitats de sembra i trasplantament d'aquest trimestre les han protagonitzat els alumnes del segon cicle d' Educació Primària.

ELS ALUMNES DE 3R. A HAN SEMBRAT CEBES

La ceba és una de les hortalisses més cultivades del món. Hi ha tendències que afirmen que si es consumeix en gran quantitat la gent gaudeix de bona salut fins a una edat avançada. Durant segles ha servit per curar malalties. Estimula l'aparell digestiu, neteja els budells, és preventiu del nerviosisme, la hipertensió i d'arterioesclerosi.

Plantació: S'han trasplantat en línia separades de 10 cm unes de les altres.

ELS ALUMNES DE 3R. B HAN TRASPLANTAT PORROS

El porro és una planta herbàcia de la família de les liliàcies, d'olor típica, amb fulles estretes i planes i bulb simple i allergat. Es conrea des de fa molt d'anys i és molt apreciat per cuinar saboroses receptes.

Plantació: Similar a les cebes: En línia i separats de 10 cm uns dels altres.

ELS ALUMNES DE 4RT. A HAN SEMBRAT ELS ALLS

A l'all sempre se li han atribuït propietats medicinals. Una planta considerada com a diürètica, depurativa, antisèptica i estimul·lant de la gana. Conté una substància que es diu alicina, que pot ser utilitzada com a antibiòtic. El bulb o cabeça d'all·s està constituïda per 8/14grans (el que coneixem per all·s).

Plantació: Es sembren els alls descoberts dins un solc en línia a una distància de 10 cm. Quan han arrelat i tenen una fulla de 4 o 5 cm es cobreixen de terra.

ELS AUMNES DE 4RT. B HAN SEMBRAT COLS

La col, de la família de les crucíferes, és una planta de creixement relativament lent. Les varietats es classifiquen en funció de l'època de l'any que es recol·lecten. En general, cal dir que hi ha varietats de primavera, d'estiu i de tardor i d'hivern.

Plantació: S'han trasplantat a una distància de 30 cm.

Per protegir els nostres cultius de les plagues hem plantat garlandes, romaní, sàlvia, menta, alfabagueres i farigola i també algunes flors de temporada. La vistositat i els colors de les flors no tan sols alegren l'hort sinó que creen unes condicions favorables per atreure insectes polinitzadors que són molt beneficiosos. A més les seves olors repel·leixen molts paràsits i malalties d'una forma natural.

Cristòfol Fontanet Àlvarez
Coordinador hortet escolar

Petits informàtics

Benvolguts lectors,

Som els nins i nines de 4 i 5 anys que volem contar-vos una petita experiència que hem començat enguany, i per dir-vos que així com la trobam d'engrescadora esperam fer-la cada any.

Un pic cada mes, el dimarts demati ens desplaçam a l'aula d'informàtica del carrer Zavellà, i allà ens submergim de ple al món dels ordinadors.

Amb l'ajuda d'un mestre i la col·laboració de la nostra tutora i una mestra de suport ens ensenyen a conèixer i a manejar les diferents parts de l'ordinador (ratolí, teclat, pantalla...).

Ens col·locam de dos en dos i així podem participar tots alhora.

Allà aprenem a casar peixos, a fer dibuixos seguint un punt, a esborrar,... i tot això ens ajuda a potenciar la motricitat fina.

Als de 5 anys, que som els més grandets ja ens deixen utilitzar el teclat i per tant treballam inconscientment la identificació de les lletres que ens ajuda a l'àrea de lectoescriptura.

Com veis, una feina que al principi pareix un simple joc, es pot convertir, i de fet ho fa, en una tasca ben complexa.

No ens podem negar a treballar de valent les noves tecnologies ja que són el present i per suposat, el futur.

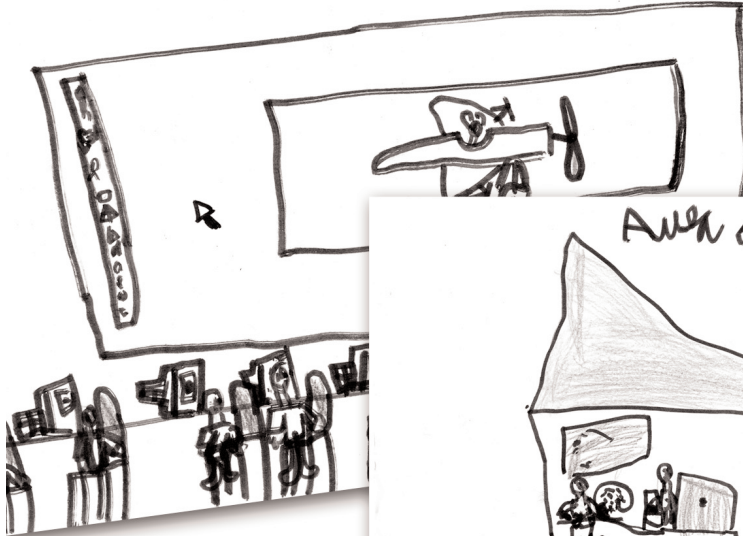
Gràcies a les nostres mestres i com no, a en Joan Xamena, que és l'encarregat de tenir-ho tot a punt.

Els nins de 4 i 5 anys

Aula d'informatica

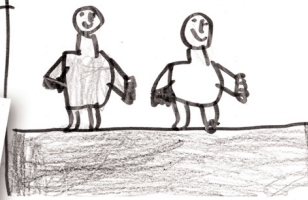
2-

Aula d'informatica

Aula d'informatica

Sa Jaia Quaresma

Acabada la festa del Rei Carnestoltes, les nostres educadores ens han presentat un mural molt gros amb una dona velleja, que diu un bacallà i unes graelles i que té set cames i set peus! I que li diuen sa Jaia Quaresma. El dia que la vàrem penjar a la paret del passadís de l'escoleta, i després de deixar-la ben guapa, les educadores ens contaren que cada cama de la Jaia Quaresma representa una setmana de Quaresma, per tant, cada setmana, quan arriba el divendres li cantam una cançoneta i li llevam un peu, que pot ser que al darrera ens dugui una sorpresa! I així no perdrem el compte de les cames que li queden a sa Jaia.

La cançoneta la sabem molt bé i diu així □

*Sa Jaia Quaresma ara vendrà,
amb unes graelles i un bacallà.
Cada setmana li hem de llevar
una cameta fins acabar.*

Una vegada la Jaia Quaresma ja no tengui cap cama i hagin passat les set setmanes de Quaresma, arribarà Pasqua, temps de panades i robiois!

Ens hem fet un rosari.

Quan s'acostava la festa de Tots Sants, les nostres educadores ens varen contar que per aquestes dates era tradició que els padrins o padrines joves regalessin un rosari als seus fillols.

Però nosaltres, a l'escoleta vàrem decidir fer-ne un. Hi vàrem enfilar llepolies, caramels i fins i tot, una patena de carabassa.

Després d'una estoneta de feina d'enfilar totes les llepolies, amb l'ajuda de les nostres educadores, vàrem tenir el rosari acabat, però no vàrem poder aguantar les ganes de tastar-lo!

Quan va ser l'hora de dur-lo a casa alguns ja no tenien totes les llepolies, sabeu que ho eren de bons!

Ara haurèm d'esperar a l'any que ve per Tots Sants per fer-ne un altre!

Els petits de l'escoleta municipal.

Les beneïdes i Sant Antoni

*Sant Antoni va per mar
tocant una campaneta
tots els peixos de la mar
van dins la seva barqueta*

No ens va costar gaire aprendre aquesta cançó de Sant Antoni, en un tres i no res tots els nins i les nines del primer cicle ja cantàvem com si ho haguéssim fet tota la vida. Les mestres es varen esforçar molt perquè l'aprenguéssim i després la poguéssim cantar a ca nostra amb els nostres pares i padrins.

Però a més de cantar la cançó, tots plegats preparàrem una carrossa per poder anar a les beneïdes vestits de pagesets. Convertirem el remolc d'un tractor en una barca, i un bon pescador ens va deixar les seves xarxes. Ben aviat ja les vàrem tenir col·locades i heu de creure i pensar i pensar i creure que en dos minuts ja hi va haver peixos, copinyes i qualque alga enganxada. La barca també tenia una canya, un salabre i un bon sarronet per després posar-hi els peixos que haviem pescat.

I ja ens tens cametes em valquin cap a les beneïdes, nosaltres vestits de pagesos ben assegudets anàvem i les mestres a dins i fora de la barca ens miràven.

Ens va agradar molt anar amb la barca, però molt més haver fet una gran pescada.

Els goril·les

enguany és l'any internacional dels goril·les, per conèixer millor aquestes bèsties a les nostres aules hem fet un petit treball sobre aquests animals tan meravellosos, tan semblants a nosaltres i que estan en perill d'extinció.

El treball ha consistit en una recerca prèvia a casa i posada en comú a classe. Què sabem, què hem après, curiositats, distribució dels apartats per classes, confecció de murals a classe i elaboració del treball participant tot el grup classe.

I el resultat ha estat positiu i profitós, aquí en teniu la mostra.

Nom científic: Gorilla gorilla.

Regne: Animalia.

Classe: Mammalia.

Superfamília: Hominoidea.

Família: Hominidae.

Ordre: Primates.

Tribu: Gorillini.

Gènere: Gorilla.

Identificació: És el més gros i el més robust dels primates. les extremitats anteriors s'assemblen a poderosos braços encara que també els emprin per caminar. El seu

gran cap i el pelatge negre el fan inconfundible.

Hàbitat: selva plujosa.

Característiques dels Goril·les.

1r B

El goril·la es herbívor perquè menja fulles, fruita i trossos d'escorça dels arbres.

Qualque vegada també menja aus d'aus i ous.
 És molt gros, pesa uns 1.500 quilos i fa un metre i mitjana d'altura.

Les femelles són més petites i pesen molt menys, uns 90 quilos.

Els braços són més llargs que les cames.

Poden caminar de drets, però el més habitual és que ho facin recolzant el dors dels dits de les mans a terra.

Es un animal pacífic, rarament s'ataca quan el molesten o per protegir-se.

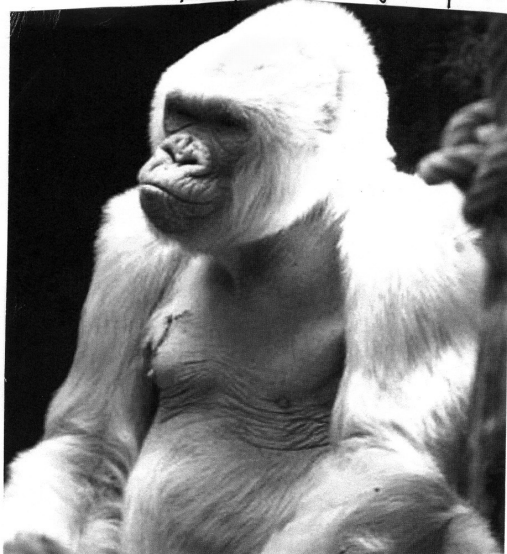
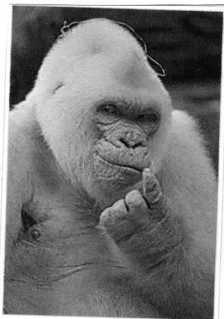
Quan s'assusta s'aixeca dret i es pega cap al pit i crida.

Mostra sentiments semblants a l'home, quan està trist, alegre etc.

Les femelles tenen un fill en cada embarcació. Normalment solen tenir un fill cada 5 o 6 anys. El període de gestació és de 8 mesos. Les femelles es poden començar a reproduir al 7 o 8 anys. Per donar als fills, les femelles preparen cada fill a un niu horabaixa amb un fill i branques per defensar-los. El mascle dorm així.

EN FLOQUET DE NEU

En Floquet de Neu era petit quan el van trobar a Guinea Equatorial l'any 1966. Viu amb son pare i sa mare i tenia 2 anys quan un caçador va matar son pare i sa mare i a ell el van vendre a un senyor que nomia Jordi Sabater que el va dur al zoo de Barcelona. Allà es va fer molt famós. I per què era tan famós? Perque era l'únic goril·la albi que existia. Allà, al zoo el cuidaven molt bé i va tenir 22 fills però cap era blanc com ell. Diuen que un dia el van dur a una audiència amb un batlle i que va fer caca mentre seia a la cadira del despatx, durmia 13 o 14 hores cada dia. L'any 2001 va tenir una malaltia per culpa de que la pell era blanca i l'any 2003 ja estava molt malaltet i li van fer l'eutanàsia perque no sufrís pus. Va viure 39 anys.

2n A Primària

Mes coses dels goril·les

- És natural del continent africà. La seva distribució comprèn al menys tres regions aïllades d'Àfrica Equatorial. Viu a la selva de muntanya a la frontera entre la República Democràtica del Congo, Uganda i Ruanda.

- Està en perill d'extinció. L'home és l'únic enemic que tenen els goril·les. Els cacen per vendre-se'ls. La coca furtiva ha acabat gairebé amb els goril·les de muntanya, molt cotitzats per la seva carn i l'ús de parts del seu cos per a rituals o souvenirs. També s'està destruint el seu hàbitat. Actualment queden menys de 650 exemplars en llibertat.

- N'hi ha quatre subespecies:
  - Goril·la occidental (Gorilla gorilla)
    - Goril·la de les planes occidentals (Gorilla gorilla gorilla)
    - Goril·la del riu Gros (Gorilla gorilla diehli)
  - Goril·la oriental (Gorilla beringei)
    - Goril·la de muntanya (Gorilla beringei beringei)
    - Goril·la de les planes orientals (Gorilla beringei graueri)

Aprenem observant

El nou curs m'agrada perquè observam coses, aprenem moltes coses.

A l'àrea de medi la mestra ens ensenya a estudiar.

Hem observat els cucs de terra, hem vist que tenen unes anelles per allà on es junten per reproduir-se, després d'ajuntar-se expulsen una bossa plena d'ous que es posa dins la terra i així es formen nous cucs. També hem observat flors d'ametller i hem vist que allò que havíem estudiat, que el pistil s'infla i es va formant el fruit que és l'ametlló.

Yolanda Garrido Gaya

El curs de tercer m'agrada perquè aprenem a organitzar-nos. A més a més a Medi he après a observar com es desenvolupa la flor d'un ametller i cucs de terra. Hem vist com el pistil de la flor s'infla i les fulles cauen, després surt el fruit petit ametlló que és verd i pelut.

Aquest curs hem d' escoltar molt iestic desitjant veure una pel·lícula de com es desenvolupa un ca, un dofí i l'elefant dins el ventre de la seva mare. La mestra diu que allò important és aprendre a aprendre.

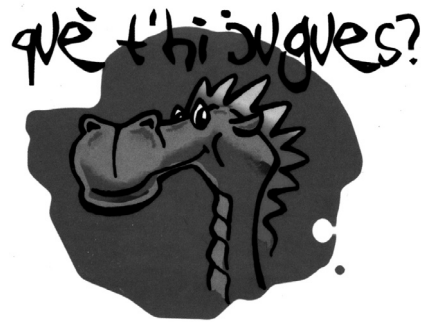
David Almodóvar Arenas

"Què t'hi jugues?"

Participació al concurs de la Televisió de Mallorca

Els alumnes de sisè de primària han participat al concurs de televisió *Què t'hi jugues?* que emet la Televisió de Mallorca. El seu objectiu principal és el foment de l'ús de la llengua catalana i el coneixement de la nostra cultura fora de les aules a partir d'un planteja-

ment lúdic, didàctic i entretingut. Per això, es un programa que es desenvolupa a partir d'un format de jocs de preguntes i proves que els alumnes han d'anar superant des d'una dinàmica senzilla: vint equips de distintes escoles han de posar a prova les seves habilitats i els seus coneixements per anar superant cada proposta.

Dia 18 de març, vuit alumnes de sisè A i B de Sant Alfons s'enfrontaren als del C. P. Blanquerna, de Marratxí. La victòria dels de la nostra escola va esser contundent si hem de fer cas a les puntuacions: 935 a 640. Els concursants varen esser: Maria Artigues, Jaume Amengual, Sebastià Grimalt, Joana Ferreira, Hadda Addach, Inès Obrador, Felicitat Mestre i Àlex Torres i en la representació teatral, Maria Antich, Carme Binimelis, Sara Obrador i Marino Talavante. La resta de companys de classe tingueren la tasca d'animar-los.

El programa s'emetrà el proper divendres dia 15 de maig a les 17'55 hores i es repetirà el dissabte següent a les 16'25 hores i el diumenge a les 10'25 hores a la *Televisió de Mallorca [M]*

Visita a la tafona de Son Torrella

Aquest trimestre els alumnes de 4rt hem anat per primera vegada a fer una visita a la tafona de Son Torrella.

La tafona de Son Torrella va ser declarada *Bé d'Interés Cultural* l'any 1994. Està ubicada a les cases de Son Torrella, a la vall de Coanegra (Santa Maria del Camí). Aquesta tafona és de les de més grans dimensions de Mallorca i també una de les tafones on s'emptra l'energia hidràulica per produir oli.

Amb aquesta visita vàrem poder veure com funcionava antigament la tafona i les diferents parts que la formen com per exemple els graners, la tramuja, la solera, el trull, els esportins, etc.

A part de veure les parts i el funcionament ara ja coneixem quines són els tres tipus d'oliva més habituals a les nostres illes. Són: l'empeltre o la mallorquina, l'arbequina i la picual.

La darrera part de la visita va ser la que ens va agradar més: vàrem aprendre a fer sabó! Si voleu aprendre com es fa seguiu les nostres instruccions:

Material

Recipient resistent de fang, vidre o plàstic.

Pal de fusta.

250 ml d'oli.

250 ml d'aigua.

42g de sosa càustica. (material molt corrosiu evitar el contacte amb la roba i la pell)

Posau en un recipient la sosa càustica i l'aigua (anau molt alerta que us podeu cremar!). En preparar aquesta dissolució observareu com desprèn calor, això vol dir que s'ha produït la reacció necessària. Després hi podeu posar, a poc a poc l'oli, movent contínuament, durant més o menys mitja hora. Quan es transformi en una pasta blanquinosa espessa, ja està fet. Fiqueu la pasta obtinguda en un recipient adequat i pasats uns dies ho podeu tallar i emprar.

Dos dies de colònies

ALBERG LA VICTÒRIA

Els dies 12 i 13 de març els alumnes de 5è gaudiren de dos dies d'estada a Alcúdia.

Allà tingueren l'oportunitat de conviure amb els companys i de realitzar un bon grapat d'activitats relacionades amb l'aprenentatge i l'esplai a l'aire lliure. Aquí teniu una petita mostra dels tallers i de les aventures viscudes.

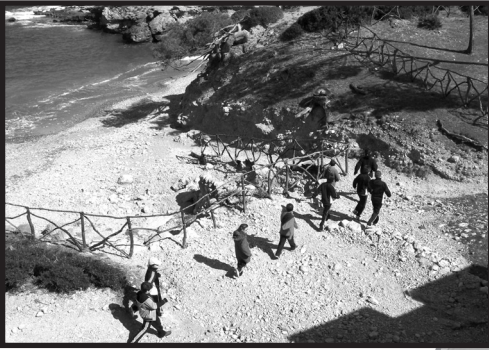
Practicam escalada

Ens divertim amb jocs d'esplai

Feim un marc de fotos

Cercam pistes d'un gincama

Tiram amb arc

Anam a l'hermita

Foto del grup

Viatge a Barcelona

Benvinguts al viatge de Barcelona!

A les set i mitja ens vàrem veure al passeig Ernest Mestre tots junts per agafar l'autobús cap a Palma, abans de pujar a l'autobús ens despedírem dels pares amb petons i abraçades. Damunt les nou arribàrem a l'aeroport i facturàrem les maletes, unes més grans que altres, però bé. Ens n'anàrem amb avió, el viatge va anar beníssim. A les dotze arribàrem a Barcelona i ens en vàrem anar amb autocar a l'hotel. Ens donaren la clau de les habitacions i cadascú se n'anà a la seva habitació a ordenar la roba. Després dinàrem i ens n'anàrem a l'Aquari on hi havia peixos al·lucinants i d'altres no tant. L'Aquari és molt gros

però sembla petit ja que és molt divertit, el temps passa volant. Després vàrem anar al Museu Marítim a veure distintes barques. N'hi havia una de gegant on pujàrem i veiérem els homes que remaven a una pantalla de cinema. En acabar anàrem a l'hotel a dutxar-nos i a sopar, per cert el menjar era boníssim. Després al vespre férem una vista nocturna en autocar i ens aturàrem a una plaça a jugar. Després tornàrem a l'hotel a dormir.

L'endemà berenàrem de bufet i després anàrem al Zoològic on trobàrem lloros, que ens saludaven, mones, girafes, elefants, tigres, tortugues, lleopards, hipopòtams, flamencs, pingüins, foques, dofins... als quals férem moltes fotogra-

fies. L'horabaixa anàrem al Museu de Xocolata i ens varen fer tastar diferents tipus de xocolates. N'hi havia que els agradava més la xocolata forta i d'altres que els agradava més la xocolata fluixa. En acabar tots compràrem xocolata per dur a casa nostra. A les sis anàrem a veure la Sagrada Família, que és al·lucinant i té unes figures molt guapes, però ja fa més de cent vint anys que la construeixen i encara no està acabada. Al vespre anàrem a l'Imax a veure dues pel·lícules: Les "Profunditats Marines" en tres dimensions i "Els Alps" en pantalla gegant. En acabar anàrem tots a l'hotel a dormir.

El dia següent, que per llàstima ja ens n'anàvem de Barcelona, vàrem anar al Camp Nou, on vàrem veure un vídeo del F.C. Barcelona a una pantalla de cine en 3D. També vàrem veure les copes que hi havia, que eren moltes. Després anàrem a la pista de gel on va ser molt divertit, alguns pegàvem esclats perquè no en sabíem, però altres patinaven molt bé. L'horabaixa anàrem al Museu de la Ciència que va ser molt divertit, hi havia coses molt rares però guapes. Allà també anàrem al Planetari, però el més al·lucinant va ser que pareixia que tu feies voltes. A les onze menys quart vàrem partir amb l'avió cap a Palma, l'aterratge va ser un poc brusc però va anar beníssim. Recollí-

rem les maletes i pujàrem a l'autocar fins a Felanitx, on els nostres pares ens esperaven. Cadascú se'n va anar cap a casa seva a descansar d'aquest gran viatge.

Per veure més fotografies, visita el wiki de sisè A!

Marta Antich Artigues.
Sisè A d'Educació Primària.

Al Teatre Principal

Dilluns dia 26 de gener el grup de teatre vàrem fer una sortida cap a Palma per aprendre més coses sobre aquesta assignatura tan divertida i, a estones, tan difícil.

Primer en Xisco i na Miquela ens van dur al Teatre Principal, on ens varen acollir uns guies molt especials i molt, però molt simpàtics...en Salvador Oliva (en Miquel a *Llàgrima de sang*) i en Luca Bonadei (de *Laberint de passions*). Ja només per aquest detall vàrem seguir amb més atenció les seves llargues explicacions. Ens van mostrar tot el teatre de dalt a baix mentre ens feien riure amb qualque actuació de les seves.

Vàrem aprendre que la forma que té la sala fa que tingui una sonoritat perfecte fins i tot al "galliner", la part de les butaques que està a dalt de tot, i està molt, molt amunt!, també que hi ha unes màquines que revisen l'estat de funcionament de tot el teatre i si hi ha algun error ho envien a Brussel·les! No vàrem acabar d'aclarir per què tan lluny, però segur que hi ha alguna explicació raonable. Ens varen dur pels camerinos i vàrem descobrir que en alguns hi ha unes pantalles que mostren l'escenari perquè els actors segueixin l'obra i sàpiguen quan han de sortir, encara que hi ha molts actors que prefereixen esperar el seu torn a les cametes, que són unes petites cortines que hi ha a cada costat de l'escenari, també que els famosos llums que sempre hi ha als costats dels miralls fan molta de calor!

Després ens van fer patir vertigen a alguns, quan pujàrem a dalt de tot de l'escenari, d'on pengen els telons i cortines, telers i cametes, el teló de fons, etc.

Una cosa que ens van explicar que em va impressionar molt és que moltes vegades els teatres s'han incendiat i decidiren instal·lar un sistema perquè, en el cas que es tornés a incendiar, només es cremés la part de les butaques i no l'equip tècnic, que és el més costós. Es tracta d'un mur de ferro que baixa a gran velocitat davant l'escenari i així, s'eviten disgustos. Això sí que és una bona idea!

Després de berenar, vàrem canviar d'escenari; del teatre, al plató de *Llàgrima de sang*!

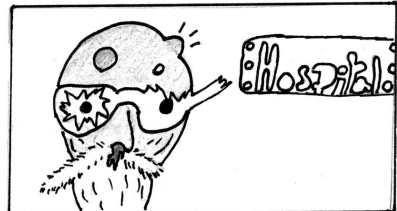
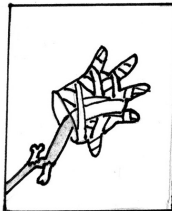
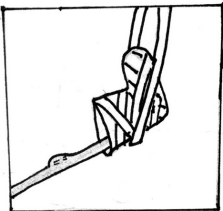
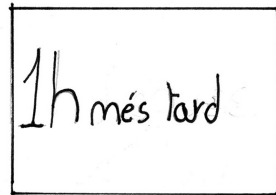
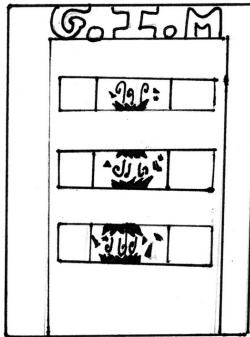
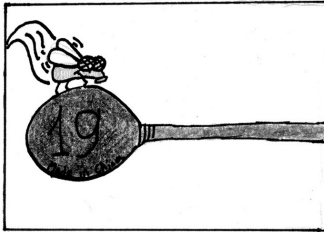
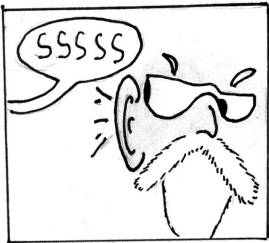
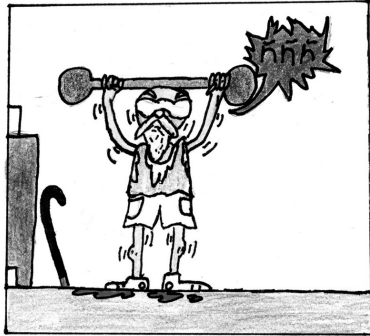
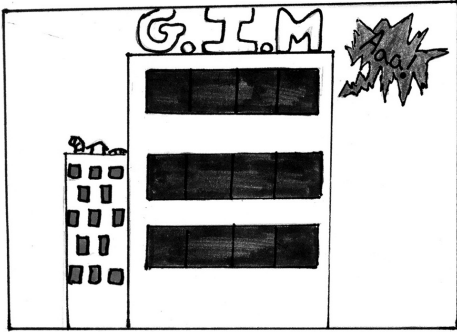

Ens dugueren a passejar per molts dels platós de la sèrie. Des de la celler fins al laboratori, passant per cuines i sales d'estar. Que per cert, tot està devora! Qui ho diria... També vàrem anar on maquillen i pentinen els actors i actrius i on guarden la roba. Però el que més ens va agradar va ser veure una part del rodatge de la sèrie i els actors que van ser molt amables!

Definitivament, ha estat una d'aquestes excursions que mai s'obliden!

Júlia Riera Soley. 2n ESO

EL VELL MAGRE

Els idiomes

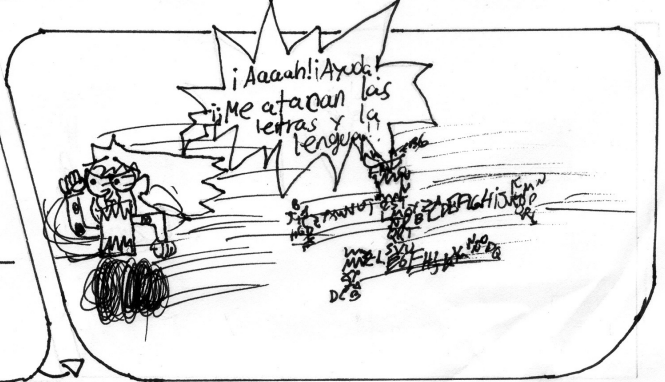

Fernando
Vizete
Pérez

MAXI'S HOUSE (La casa de Maxi)

CAPITULO I: MALDITO COLE!

Taller d'artesanania

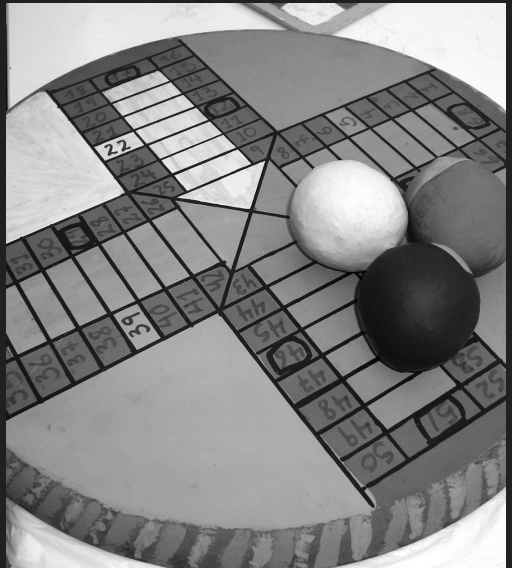
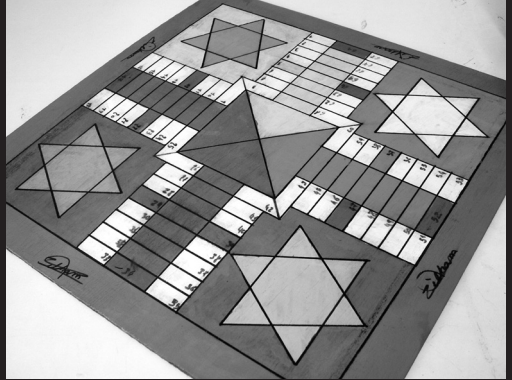
Els alumnes d'artesanania no sabem tenir les mans aturades i ens entra un neguit molt gran quan no estem reconvertint materials en desús en estris nous que ens puguin fer un bon servei.

Aquesta vegada hem treballat joguines, sí, ens ho hem passat en gran fent joguines que després ens proporcionaran hores de diversió. En concret hem fet unes pilotes i unes maces de malabars on la creativitat i l'estètica finals no s'han descuidat gens. A més, hem realitzat un parxís i un tauler d'escacs, o de dames, que cadascú ha personalitzat al seu propi gust i d'on han sortit un ample ventall de possibilitats.

Vos animam a provar de la nostra medicina: Recolliu cosetes que teniu per casa i que no serveixen per gaire cosa i donau-los un ús nou, només fan falta ganes i una mica d'imaginació per donar vida a allò que ja semblava "mort". I la satisfacció que dóna veure el que un és capaç de fer? Això sí que no té preu, com diu l'anunci aquell.

Nosaltres ja començam a treballar amb noves "joguines", però aquestes ja us les presentarem en una altra ocasió.

Trash TV

NO ACABIS COM ELLS

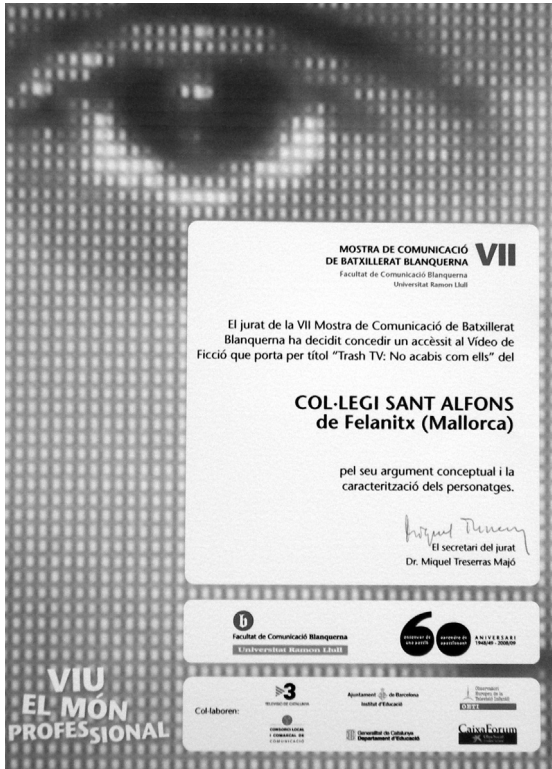
Els alumnes de 3r d'ESO que cursam l'assignatura d'Imatge i Expressió aquest trimestre hem estat treballant un curtmetratge que al final hem titulat *TRASH TV: No acabis com ells*.

Primer hem hagut d'aprendre quines eren les passes a seguir per realitzar-lo; la pluja d'idees, l'escaleta, el guió, l'Storyboard, etc. També ens hem repartit els papers protagonistes dels diferents esquetxos i les tasques pròpies d'un rodatge: càmera, secretari de rodatge, maquillatge i vestuari, etc.

La idea de fer diferents esquetxos en un sol curt va sorgir davant la impossibilitat de decidir-nos per treballar un tema en concret per al nostre vídeo de ficció. I després de pensar-hi molt ens vam centrar en un tema tan delicat com és prendre la decisió d'anar a fer els deures quan estem ajagudots al sofà mirant la tele i perquè aquesta decisió no resultàs tan difícil de prendre van triar uns quants programes i els van satiritzar fins al punt de trobar ridícul quedar davant el televisor en comptes de fer els deures i procurar-nos un bon futur estudiantil. Els programes dels quals hem fet befa són: un telenotícies amb notícies absurdes, un documental d'animals ridícul, el *Diari de na Montse* amb protagonistes insòlits i un *Passaparaula impossible*. Conclusió: Serà millor anar a fer els deures, no fos cosa que acabem com tots aquests.

COL·LEGI SANT ALFONS de Felanitx (Mallorca)
 pel seu argument conceptual i la caracterització dels personatges.

MOSTRA DE COMUNICACIÓ DE BATXILLERAT BLANQUERNA
 Facultat de Comunicació Blanquerna
 Universitat Ramon Llull

VII

El jurat de la VII Mostra de Comunicació de Batxillerat Blanquerna ha decidit concedir un accésit al Vídeo de Ficció que porta per títol "Trash TV: No acabis com ells" del

COL·LEGI SANT ALFONS de Felanitx (Mallorca)

pel seu argument conceptual i la caracterització dels personatges.

Miquel Treserras
 El secretari del jurat
 Dr. Miquel Treserras Majó

Facultat de Comunicació Blanquerna
 Universitat Ramon Llull

60 ANIVERSARI
 1950-2010

Col·laboren:

Ajuntament de Barcelona
 Departament d'Ensenyament

Universitat de Catalunya
 Departament d'Ensenyament

CaixaForum

VIU EL MÓN PROFESSIONAL

Amb aquest curtmetratge hem participat a la categoria de *Vídeos de Ficció* a la *VII Mostra de Vídeos Blanquerna* que organitza la Facultat de Comunicació de la Universitat Ramon Llull de Barcelona sota el lema "*Viu el món professional*", la qual anàrem a veure dia 26 de març.

A la *VII Mostra* se'ns va reconèixer la feina atorgant-nos un accésit pel seu argument conceptual i la caracterització dels personatges. A més, s'emetrà un programa especial per TV3 o K3 amb tots els treballs seleccionats i els que han obtingut un accésit.

Classe de llengua castellana. Tercer d'ESO. Tots aixequen els ulls. El nom de la feina que se'ls proposa interromp l'estat inquiet que arrosseguen del pati. Què has dit? Ho heu sentit perfectament: farem un Cadàver exquisit. Tenen cara de no entendre res, però tot d'una segueixen les instruccions de posar-se en grup, alleugerir l'ordre de les taules i topant-se amb els colzes miren arreu de l'aula la cara dels companys de veïnat. Així que callen van fixant l'atenció: l'explicació els posa un somriure de complicitat al rostre, es miren com si acabassin de descobrir-se en un mirall que deforma la rutina i ja tenen agulles a les mans per començar a posar bolígrafs en marxa. Ja, mestra? El silenci que acompanya l'afirmació els obliga a mirar el paper blanc, cadascú el seu, i a preservar les seves frases de la mirada furtiva del de devora. El joc no permet intromissions: només les que s'ajusten a la norma...

...I de què parlam, tot en net? La tècnica del cadavre exquis, com es diria en francès, és una mena de joc inventat pels surrealistes. Es tracta d'una composició cooperativa de diversos autors: gràcies a la participació de tots de manera particular s'arriba a fer una obra única que en principi és imprevisible i sense cap intencionalitat prèvia ni estructura preestablerta. Però tot això es pot simplificar si explicam la posada en pràctica o l'inici d'aquesta manera d'entendre la creació: cadascú escriu un text de quatre línies, posem per cas. Ha d'esser el començament d'una història, la que sigui, la que l'autor tingui ganes de contar. A continuació, doblega el paper de tal manera que el proper company, a qui li passarà el treball, només pugui llegir-ne la darrera frase. Aquest company té la missió de continuar el text a partir d'aquesta darrera frase; haurà d'escriure quatre línies més i així la composició va passant per diferents mans successivament fins que es doni la veu de que ja és hora d'anar cercant el punt i final.

Aquesta pràctica explora les possibilitats de la creació de textos i imatges en grup (perquè també es pot aplicar a l'expressió plàstica) amb aportacions parcials, la finalitat de les quals és la creació lúdica, espontània, intuïtiva, grupal i anònima alhora, accidental i tan automàtica com fos possible.

L'exemple que ha esdevingut clàssic, el que dóna nom al mateix joc, ve d'una de les primeres frases obtingudes amb la tècnica: "Le cadavre - exquis - boira - le vin - nouveau" (El cadàver exquisit beurà el vi nou)».

I quins cadàvers han estat capaços de fer? Passau i llegiu...

Había una vez un niño que cada mañana desayunaba leche con magdalenas, pero un día se le vertió la leche encima de los pantalones y le cogió manía a la leche y empezó a beber zumo. Todo el zumo se le cayó encima y se puso muy furioso; tiró el vaso contra la pared y fue a vestirse. Y justamente no había ningún uniforme limpio y se puso otra vez furioso. Miguel era muy enfadadizo y siempre se enfadaba por nada y se ponía muy colorado y si luego le decías algo que no le gustaba te perseguía por media escuela hasta que te cogía y te arrancaba los pelos. Aquel maldito monstruo era horrible, aterrorizaba. Nadie quería ir al colegio. Se comía a los maestros, a los niños...a todos. ¡Qué horror! Había metido la pata hasta el fondo. Sus padres no le dejarían salir por la noche en lo que le quedaba de vida y sus amigos no volverían a hablarle jamás. Por eso decidió hacer las maletas y largarse de casa y a lo mejor no volver más. Pero de pronto se acordó de su gran pasado y decidió pedir perdón a todo el mundo y reconocer todos sus errores y así recuperar su honor de nuevo.

Aquella noche había quedado con toda la pandilla para ir a cenar. Nos reunimos todos en la pizzería del barrio. Nos lo pasamos bomba. Risas y más risas. Nos tirábamos la comida, todo un desastre, hasta que vino el camarero y nos sacó fuera. ¡No me lo podía creer! Era la primera vez que me echaban de algún lugar público. ¡A mí! ¡Me parecía una broma! Decidí ir a ver a Juan, de todos modos no tenía nada mejor que hacer. Y decidí ir a pescar con su abuelo, pero su abuelo no estaba para ir a pescar. Así que fueron a buscar caracoles. Por el camino, aproveché y empezaron a buscar setas y espárragos. Encontraron una seta del tamaño de tres juntas y un espárrago de cinco metros. Compré las hortalizas que le hacían falta y se fue a su casa.

A mí me parecía un ser divino. Tenía los ojos azules y cuando te miraba de repente notabas que las piernas flaqueaban y querías mirar hacia otro lado. Cuando te devolvía las sonrisas, veías caer de la mandíbula blanca cada una de las palabras que callaba, pero sin embaras no cesaba de musitar. El maestro furioso lo llevó a la sala de profesores para hablar con el director. El director quedó de acuerdo y finalmente lo expulsaron por conducta violenta después de pegar a un niño sin ninguna razón. Y ya que tenía 16 años hablaron con los padres y ya no volvió más a la escuela. Hasta hoy, que ha venido a por sus cosas y se ha ido. El niño se ha ido a vivir a la India. No lo entiendo. Con lo bien que se está aquí. Pero sus padres dicen que hay muchas cosas por conocer que nadie ha descubierto aún y que su sueño es viajar por todo el mundo. Empezaron por la India y terminaron otra vez aquí.

Mi madre me gritaba que trajera la ropa sucia a la lavadora. Yo le contesté que se la llevaría más tarde porque miraba una telenovela muy interesante. Ella me dijo que si no la llevaba no se lavaría. Así que sin dudarle un segundo me puse en marcha y le di todo lo que el día anterior había ensuciado. No lo sé, pero creo que se me coló algún que otro plato sucio, pero da igual, porque agua siempre es agua. ¿Les harán algo las vueltas de la lavadora? Pues no lo sé, es todo un misterio. ¿No crees? Ese ruido no se sabía exactamente de dónde provenía pero era raro y parecía como si fuera inhumano por todo lo que había hecho en su vida. Su voluntad de vivir era poca. Tenía miedo de salir a la calle, a que alguno de sus amigos le encontrara. Y no le encontraron hasta pasado un año y medio. Lo encontró muerto un viejo al lado del río. Allí vivía una tribu india que les ayudó. Ellos decidieron quedarse a vivir con la tribu porque les habían ayudado mucho. Colorín colorado...

Eran las once de una calurosa mañana, salté de la cama y rápidamente me vestí, y sin apenas haber desayunado, salí corriendo hasta la playa de al lado de mi casa, donde estarían todos mis amigos esperándome hacía rato. Yo estaba harta de esperar tanto y decidí llamar a mis amigos. Pero no tenía saldo. No sabía qué hacer. Por suerte tenía un euro y fui a hablar a una cabina telefónica. Llamé a la policía y no contestó nadie. Llamé a los bomberos y tampoco lo cogieron. Llamé al 112 y tampoco; la ambulancia tampoco lo cogió. Decidí ir a casa a pesar de todo lo que había sucedido.

Había una vez en un pequeño pueblo un gran hombre que se llamaba Nick. Nick era un pobre campesino que vivía de la recolección del trigo. Hasta que un día todo cambió para él. Ya no era el trigo de su campo sino que todo eran edificios y sus preocupaciones eran sus negocios. Su novia ya no le amaba más y pensaba salir de aquel país como un hombre cualquiera. Pero un día llegó a casa con marcas de besos en la ropa y ella le estaba esperando para ir a ver un partido de fútbol en el campo. El partido estaba muy disputado, pero al final ganaron los locales 3-2. Estaban muy contentos por el gran logro del equipo. Después de ducharse y cambiarse de ropa todo el equipo se fue a cenar a un restaurante de Italia, se emborracharon y acabaron en un hotel de mala muerte. Así que, resignado por su mala suerte en la vida, se dispuso a abandonar aquel hotel tan espantoso sin mirar atrás y volver a casa de su madre, como cuando era pequeño... "a ver si puedo recuperar mi vida", dijo.

Esto era un anciano que siempre hacía deporte. Pero un día, jugando a fútbol se lesionó y no pudo volver a practicar ningún deporte. Eso le entristecía mucho y su nieto, que no podía soportar verlo triste, intentaba animarle. Pero el abuelo seguía triste por no poder jugar al fútbol. Ya no sabía hacer para que se animara a jugar a fútbol. Le intentaba decir que no era tan mayor para jugar a fútbol, pero él seguía pensando que era demasiado mayor. Todos se lo decían, pero se negaba a creerlo, así que siguió intentando jugar. ¡Que eres muy pequeño para jugar al fútbol! Pues ya creeré... ¡Que no llegas al balón! Pues para algo existen los tacones. No sólo sirven para pasear y lucir piernas sino que tienen que servir para algo más. ¿No crees?

L'Aventura de llegir

L'aprenentatge de la lectura és la primera passa cap al món civilitzat, on el nin, acompanyat de la mà de la família i de l'escola, descobreix l'enigma que amaguen uns signes que inicialment semblen indesxifrables fins que s'arriba a trobar la clau del misteri.

Llegir és un dels aprenentatges més importants de la vida; saber llegir obri la porta a un univers de possibilitats: gaudir, descobrir, aprendre, conèixer, emocionar, intrigar...

El llibre no sols (i que no és poc) és cultura i és plaer, sinó que també és poder.

Com totes les coses importants que han succeït al llarg de la història, ha costat arribar aquí on som ara: els llibres són a l'abast de tothom i el sistema educatiu actual garanteix la competència lectora de tots els alumnes. Però no sempre ha estat així; dels manuscrits medievals als nostres dies s'han viscut canvis significatius.

El llibre no sols (i que no és poc) és cultura i és plaer, sinó que també és poder. La Història ens ha mostrat que els qui podien llegir (dels escribes egipcis passant per les èlits alfabetitzades de l'edat mitjana) eren els que dominaven la saviesa i controlaven la població. Hem arribat a l'actualitat, on l'escolarització és obligatòria i gratuïta per a tots els nins i nines, les biblioteques públiques estan a l'abast de tothom... la saviesa humana és accessible a tots. Aquesta és una gran victòria social, la democratització de la cultura i la igualtat d'oportunitats (si bé això, és un tema per parlar-ne en una altra ocasió).

El desig de saber i la necessitat d'aprendre a llegir són el punt de partida per ajudar a l'infant en el procés de comprensió de la lectura i a construir la seva concepció del món

Els contes ajuden als nins a créixer, a entendre les coses que passen, a assumir les penes i angoixes...

Anna Ristol Orriols, llicenciada en Psicologia, a un article que titula *El poder de los cuentos* ens explica com els contes ajuden i enriqueixen els nins perquè es desenvolupen, a nivell psicològic i emocional, en el mateix pla que ells . Així també **Bruno Bettelheim**, educador, psicòleg infantil i

autor de nombroses obres dedicades als contes, afirma que: *La tarea más importante y más difícil de la educación de un hijo es la de ayudarlo a encontrar sentido a la vida* i que això és possible gràcies a la literatura infantil.

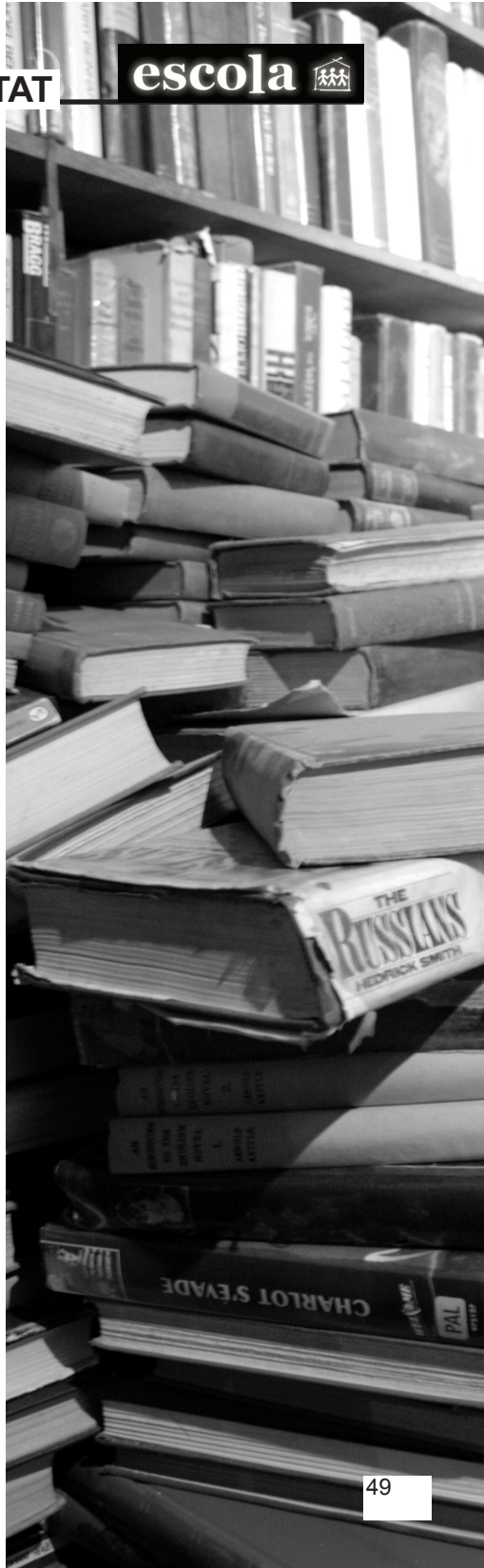
Dins la família és important que el nin trobi els llibres de manera habitual i natural al seu entorn...

Seguint en la mateixa línia, hi ha un estudi fet per **Marina Sueldo**, de la universitat de Tucumán, que demostra com els llibres ajudaren els nins interns d'un hospital infantil a millorar el seu estat d'ànim, la seva actitud davant el propi dolor i la malaltia, i també a afavorir intensament la relació d'aquests nins amb els seus familiars quan compartien junts la lectura d'una història.

Si reflexionam una mica en el fet de llegir un llibre ens venen a la memòria imatges i records imborrables. Les lectures infantils, a casa, amb els pares, amb els padrins... aquelles històries que ens feien somiar.

Quan el nin petit aprèn a llegir tot un món nou s'obre davant els seus ulls, però no és una tasca fàcil, l'escola i la família l'ajudaran a realitzar aquest descobriment. Dins la família és important que el nin trobi els llibres de manera habitual i natural al seu

entorn, i que llegir sigui un acte gratificant i emocionant que relacioni el nin amb els seus éssers més propers.

De petita sempre havia vist el meu pare envoltat de llibres. Sovint n'estava enquadrant – era la seva gran afició- i la resta del temps se'ls estava llegint. Jo també tenia una afició: agafava el catàleg manuscrit de la petita llibreria familiar i en llegia els títols meticulosament classificats per temes i autors. No recordo en quin moment vaig passar de resseguir el títols escrits amb la complicada lletra del meu pare, a descobrir i fullejar els volums a les prestatgeries. Però devia ser un gran dia, assolit i ple de màgia. El que devia tenir els llibres no ho sé, però el que sé és que els vaig agafar i des de llavors no els he tornat a deixar.

D'aquesta manera ens parla l'escriptora **Lola Casas** qui juntament amb **Jesús González** publiquen el llibre titulat *Llegim? Pares i fills: una invitació al plaer de la lectura*. Aquesta obra pretén ser una

...avui sembla que llegir ha deixat d'estar de moda...

eina útil per ajudar els nens i nenes a introduir-se en el món de la literatura.

Però avui sembla que llegir ha deixat d'estar *de moda*: els progressos tècnics, els hàbits d'oci... allunyen la joventut de la lectura. Però se'ls ha de fer entendre que no són enemics sinó recursos complementaris, i ells han de trobar la manera de fer-los compatibles.

Des d'una òptica diferent, però sempre emfatitzant la importància de la lectura, opinam com **Juan José Millás**, segons el qual llegir és la millor manera de canviar la realitat::

En mis intervenciones en institutos y colegios intento transmitir la idea de que la lectura constituye uno de los pocos modos que van quedando de rebeldía eficaz frente a un mundo cada vez más mortificado. Se acabaron las revoluciones, las tomas de palacio (...) Eso no quiere decir que no haya que modificar la realidad, pero hay que cambiarla a base de ponerla en cuestión, de tal modo que ni ella misma se pueda contemplar en el espejo sin avergonzarse. Y eso se hace con palabras, con libros, no a guantazos (...)

Leer es poder. Con la lectura uno es capaz de cambiar totalmente su existencia y en consecuencia, la de quienes le rodean. Eso es modificar la realidad (...) Por eso, quizá, las humanidades, en general están cada vez menos presentes en los programas escolares, porque quienes mandan saben que leer es la forma de rebelión mas eficaz en los tiempos que corren

Leer es rebelarse. Juan José Millás. Articulo 123

Per tot això i molt més... **ESCOLTA I LLEGEIX**, perquè:

- La lectura és una de les coses **indispensables** de la vida
- No saber llegir és com no poder-hi veure i per això **se n'ha d'aprendre**.
- Saber llegir és com tenir **opinió pròpia** .
- **Una població alfabetitzada és menys manipulable**, perquè pot tenir coneixement d'opinions distintes, per ella mateixa (ja ho saben molts de governs que, al llarg de la Història, han impedit l'accés al coneixement als seus ciutadans)
- **La lectura ens culturalitza**, ens aporta creativitat, millora el pensament, ens obre les portes a móns desconeguts i llunyans...

LLEGEIX MOLT I DE TOT!

PREDICA AMB L'EXEMPLE: AGAFA UN LLIBRE I LLEGEIX!

LLEGEIX QUAN PUGUIS I ALLÀ ON PUGUIS!

LLEGEIX TOT SOL O EN COMPANYIA!

**LLEGEIX ABANS DE DORMIR:
TENDRÀS MILLORS SOMNIS!**

BIBLIOGRAFIA

- La animación a la lectura en un hospital de niños: de la indiferencia a la demanda de un libro. Una nueva perspectiva terapéutica.* Marina Sueldo. Universidad de Tucumán
- El poder de los cuentos.* Anna Ristol Orriols <<http://www.solohijos.com>>
- Tot queda a casa (El plaer de la lectura)* <<http://www.espaiisidor.blogspot.com>>
- El poder de la lectura.* <<http://www.ciberprensa.com>>
- El poder de la lectura.* <<http://www.lavozdeasturias.es>>
- Leer es rebelarse.* Juan José Millás . Articulo 123

No ha estat fins que m'he fet gran que me n'he adonat que des de ben petit ja se guia, encara que no en fos conscient, el model de coneixement pluridisciplinari a l'estil dels antics grecs o dels

homes del renaixament. És per això que no puc parlar d'un sol tema que em captivi, ja que són molts els temes que m'entretenen i que em fan gaudir d'allò més. Pel mateix motiu no em puc considerar especialista en cap tema en concret, sinó que en sé un poquet de moltes coses diferents.

Record, quan encara no havia començat l'escola primària, la meua mare que em llegia les rondalles mallorquines i jo, just despertar-me al matí, me n'anava corrent a la seva habitació perquè me'n contés més. Des de llavors la lectura sempre m'ha apassionat. El gènere de misteri era el que més m'enganxava, però també podia passar hores anant de paraula en paraula amb el diccionari damunt els genolls, intentant trobar mots ben estranys i curiosos. Amb els anys no he canviat els gustos, sinó que els he anat ampliant, i a la biblioteca de ca nostra s'hi poden trobar des de novel·les de caire costumista com les de l'escola mallorquina, fins a gairebé tots els títols d'autors consagrats com Dostoievsky, Kafka, Camus i Saramago.

A 13 anys també vaig tenir la sort de

poder ser membre fundador de la banda de música del meu poble, Petra, i compartir moments inoblidables i plens d'anècdotes amb el que fou el nostre primer director, en Pere Siquier, felanitxer i antic alumne de Sant Alfons. Jo sempre dic que toc la trompeta, però en realitat es tracta del fiscorn, un instrument que se li assembla molt. Així no he de donar explicacions que tanmateix resultarien innecessàries per a una persona a qui el tema només li interessa de passada. Havia començat a tocar uns 3 anys abans, just quan també havia començat a cantar amb la coral infantil i que tants bons records em porta. Sempre he pensat que una persona, per a ser feliç, necessita riure i cantar tant com pugui. Per acabar-ho de rematar, a 24 anys em vaig comprar un violí i durant dos anys vaig anar a classes particulars per a aprendre'n la tècnica. Tot i que és un instrument que m'encanta, he de confessar que mai no hi he dedicat prou temps ni esforç, i no puc considerar-me més que un etern principiant.

El cinema és una altra de les meves passions. M'agraden les pel·lícules mudes en blanc i negre, el cinema policíac americà dels anys quaranta, i també el neorealisme italià de la dècada dels cinquanta. No em perdria per res cap pel·lícula del director Stanley Kubrick o dels germans Coen, i tampoc les de l'actor Peter Sellers. Les de por també m'agraden. Les pel·lícules estrangeres, si puc triar prefereixo veure-les en versió original subtitulada, per a captar-ne millor els matisos i, a la vegada, conèixer la veu dels actors.

Alguns alumnes, sobretot de primer d'ESO, us haureu adonat que els idiomes són també objecte del meu interès. No és estrany que entri a classe i doni el bon dia en francès, anglès, alemany o èuscar, entre d'altres. Des de la primera classe de francès que vaig rebre quan feia cinquè de primària, no he deixat mai de sentir-me fascinat per les llengües estrangeres.

El meu pare sempre m'encoratjà a aprendre'n, com més millor, i això he fet. En aquest sentit, una de les experiències més enriquidores fou quan vaig ser voluntari lingüístic a la Universitat de Tarragona, i vaig tenir l'ocasió de conèixer i parlar amb estudiants d'arreu del planeta. Jo els ensenyava català, i ells a mi la seva llengua pròpia. Crec que estaven tant contents d'aprendre la nostra llengua, com jo d'aprendre paraules de la seva. I a 28 anys vaig poder fer realitat el meu somni de menut: anar a viure a França. Vaig passar un any i mig a la ciutat de Montpeller, i allà vaig poder conèixer de primera mà què se sent quan és un mateix el que és estranger. Val a dir que em tractaren d'allò més bé, però, entre nosaltres, no hi ha enlloc com les nostres illes per a instal·lar-s'hi definitivament.

No vull acabar sense esmentar la meva estimació per la pràctica de l'esport.

Segur que més d'un m'ha vist jugar a futbol o a bàsquet pel patí, o arribar en bicicleta a l'escola. També he jugat federat a voleibol, he anat a judo i he practicat la natació de forma assídua. M'agrada el tennis i veure partits de rugbi o de la NBA. Segur que me'n deix algun, i és que tots els esports, sobretot si no són violents, m'agraden.

I per què som professor? Idò perquè m'agrada tant ensenyar com aprendre. Per a mi és una satisfacció transmetre als més joves la passió per saber coses noves, i així poder entendre i gaudir millor del món que ens envolta. No som més que un puntet dins la immensitat de l'univers, però de moment només ens tenim a nosaltres mateixos, així que tal vegada siguem el millor puntet que s'hagi creat mai.

Guillem Varrell
Professor d'E.S.O.

facebook®

Què diuen de Sant Alfons al facebook

Tere Tauler escribió:el 08 de enero de 2009 a las 15:36

Ei! Per a quan un soparillo per tornar-nos trobar tots?

Ruben Sierra Camarero escribió:el 08 de enero de 2009 a las 23:45

Tereeeeeee!!!!!!Què tal tia? Doncs quan vulgueu, jo estic dispost... festaaaaa!!! Hahahaha!

Pere Miquel Puig escribió:el 10 de enero de 2009 a las 11:58

Mem si s'animen els del meu any!!!

Lidia Socias Puyol escribió:el 10 de enero de 2009 a las 22:45

Pereeee, ja s'ha animat algú de la teva quinta!! ;)

Caterina Maria Monserrat Mas escribió:el 12 de enero de 2009 a las 17:37

Qui no ha enyorat don Toni Maimó... en Xorret... na Jero... na Parra i els tiquets dels panets...perdre classe per fer "secretaria"... Uf! Quan de temps!

Ruben Sierra Camarero escribió:el 15 de enero de 2009 a las 13:38

Tots ens hem barallat per fer secretaria i això que era un avoriment...

Tomeu Mas Monserrat escribió:el 20 de enero de 2009 a las 12:31

Doncs ja en som més de dos almenys que vàrem deixar l'escola al 2003...Per cert, Pere : ets per U.K.? Què hi estàs fent exactament? Almenys veig que l'anglès el domini molt més que jo.. quina enveja!

Cristina Martinez escribió:el 20 de enero de 2009 a las 14:44

Eii! Hola a tothom...Bé, va més pels qui vàrem acabar 4rt l'any 2003.. ara que a poc

a poc estam més en contacte gràcies al facebook, etc... Podrem intentar organitzar un soparillo. Hi ha gent que ja dirà "fa mil anys que he sentit això" però és que no ens hi posam i en aquest pas... bé, feis suggeriments de dates, llocs., etc. Una besada a tots

Antoni Guillem Rigo Adrover escribió:el 24 de enero de 2009 a las 14:56

Tio! que hayan va amb 'h' ,.....per favor!!

Miquel Vicens Monserrat (Spain) escribió:el 25 de enero de 2009 a las 11:22

Suspenso fàcil!!!

Bernat Rossello Mestre (Spain) escribió:el 26 de enero de 2009 a las 7:39

Això deu ser que ara ja no volen tantes bescollades com un temps!!!

Miquel Cerdà Hernández (Spain) escribió:el 26 de enero de 2009 a las 14:51

A mem a mem... ningú té fotos????? ja és ben hora que en pengeu algunes!!! Jo ho faré en haver-les escanejat

Guillem Vaquer escribió:el 26 de enero de 2009 a las 17:30

Ei ei ei jefe darrer avís!! Aquesta aigua la pugem en camions, no faceu foc, no exploreu coves i no dugueu pistoletes d'aigua... És que pareix que xerr en ruussssssss!!

Silvia Cabanillas escribió:el 01 de febrero de 2009 a las 16:17

Y que para el director todas las niñas eran "rosses" y todos los niños "jefes" ...jajaja q ué recuerdos.....

MariaAntònia Riera Obrador escribió:el 11 de febrero de 2009 a las 8:32

Què bo!!! El director, en Xorret, Don Toni... casi tots! El primer dia de classe a l'esglé-

sia i el director Si, si, hola, si, bueno basta, si, si, ei rossa, si, hola. Fantàstic!!!! I en Maties: Suor freda, tremolor, ta, ta, ta....hahahaha!

Caterina Sacares Pou escribió:el 11 de febrero de 2009 a las 10:43

Fantàstiques classes amb don Toni Maimó i don Gabriel que ens fotia el dau de fusta pel cap!!! Quins records!

Rafel Amengual escribió:el 12 de febrero de 2009 a las 9:05

(...) Recordau quan en Xorret deia.... "mem, vine i posa l'orella aquí enmig!" xDD

Francesc Matas escribió:el 12 de febrero de 2009 a las 11:36

S'esclat d'en Xorret: Xorlaman rapapam pam!!Glorioses pujades a Sant Salvador (tots aquests que omplen es cotxes de pinassa ENGENOIATS!!)Els partits de futbol amb pilotes de paper de plata.Don Guillel i la pasta de danoneSOU SA MAFIA RUSSA!El compàs de don Toni Maimó (quan perdia el poder pegava amb un boli bic)Ei ei ei! No TUDEU aigua!Na Tirado, immortal, sempre allà amb la guitarra marcant notes. L'Adeste fideles que cantaven els de vuitè (també inamovible i clàssic)El dia posterior que tornàvem cantar (per què?) i després coques amb xocolate (era un altre clàssic la sortida den Xorret per anar a preparar la xocolata i evitar cantar xDDD)Les classes de flauta inútils com elles mateixes.Quan don Gabri es transformava en súper guerrer...En Maties "Téntol, ara bé"En Cosme "avui no tenc ganes de fer classe. No en farem"Només ens feia por la de castellà xDI ES CARABÁS!!

Ruben Sierra Camarero escribió:el 13 de febrero de 2009 a las 11:29

Quines coses que passaven en el col·legi que es tornaven a succeir amb la següent promoció i que encara avui en dia es repeteixen... jo sincerament tornaria a ser petit i anar al col·legi perquè tots hem passat grans moments i segur que els meus fills si qualche dia en tenc hi aniran perquè es un gran col·legi!!!!

Miquel Cerdà Hernández escribió:el 26 de febrero de 2009 a las 9:25

Com les estirades de cabells i/o orelles den Massot no hi ha res en el món... com que duia els cabells llargs no li feia gaire gràcia. Per altra banda, era el millor cole del món. Segurament no n'heu vist cap altre mai que tenguí un arbre (el p... lledoner dels co...) enmig de la pista poliesportiva. Dic poliesportiva perquè l'hem empleada per fer-hi de tot: futbolet amb una pilota de paper de plata amb mig panet dintre per fer bulto, n'Antònia de gimnàstica hi posava ses "colxonetas" escampades per fer salt d'altura o alguna cosa semblant, hi assajàvem el ball de fi de curs amb n'Apol·lònia Parra... alguns van fer el primer petó davall el lledoner... Són tantes les històries de Sant Alfons... Aaaaaiiiiiii, aquelles maravilloses años!!!

Miquel Cerdà Hernández escribió:el 26 de febrero de 2009 a las 9:31

Això sí, quan jo anava a 5é i 6é hi havia aquells pambolis de ceba amb prebe, pa torrat i tomàtiga enfangada que eren bonisssssiiiiimmmsssss, només valien 50 pessetes!!! Fins i tot les cuineres te demanaven si volies all fregat, hehehe!!! Després, amb la modernització... van posar panets per triar, juas!

Lídia Socias Puyol escribió:el 03 de marzo de 2009 a las 18:21

Òndia, Miquel! Et veig súper filosòfic amb la descripció de les coses que han passat a la pista "poliesportiva" com tu dius, hehe. Jo que hi estic de pràctiques ara a Sant Alfons us dic que ja tenim gimnàs!!!!!! Per tant, ara ja no se fa tot al pati ;-)

Alberto Tapias Fernandez escribió:el 27 de febrero de 2009 a las 11:43

Deu meu!!!! Què se n'ha fet de Don Toni Xorret xD?? Aquest home va marcar història... deu meu quin pànic que li tenia quan s'aproximava xDDD

David Monserrat Vicens escribió:el 27 de febrero de 2009 a las 7:41

Quins record, aquelles maravilloses años!!!En que es temps des pati anava a comprar el pa amb oli torrat amb la ceba, era boníssim... mmmmmmm....

Facebook Col·legi Sant Alfons

Crònica dels Premis Lobo

LES XXII JORNADES SOBRE PREMSA I EDUCACIÓ

Cinc de març. Barcelona ventós. El vol una mica mogudet, però res de l'altre món: un parell de sotrats no massa alarmants que no feren dubtar ni un segon el gest tranquil del personal de l'avió. Sempre és bo trobar consols que ajuden a aplicar lògiques senzilles: si ells no passen pena...El Prat ple de gent, no tant com en altres ocasions, tot s'ha de dir.

La idea era arribar a les nou i mitja al Seminari Salesià Martí Codolar, una antiga masia catalana que no ha conegut descans des del s. XV, ara convertida en residència, estrany lloc de convencions. Travessar Barcelona en hora punta direcció Vall d'Hebron: no dúiem més que un equipatge de mà, però el pes de la son per haver matinat un poc massa també era un important pes que calia arrossegar.

Sortírem de les profunditats de l'urbs un poc desorientats: des de la boca del Metro no hi havia punts de referència propers que ens fessin endevinar on es trobava la gran masia...grues immenses

s'interposaven entre els nostres punts cardinals errats i els caps amunt i avall de l'orografia cada vegada més nítida. Després de fer vint voltes i mitja al precari plànol que portàvem, *deu esser aquella cúpula que hi ha allà enfora*. Una frase molt curta que ens va acompanyar en més d'un quart d'hora de camí.

Vingut com a de les brumes d'un temps caducat, les seves pedres rosades i les formes augustes dels frisos a la fi ens varen rebre amb la supèrbia dels desfasament apreciat. Vàrem fer una passa enrere abans d'entremetre'ns en la pau de les rajoles hidràuliques que s'escampaven com una catifa de benvinguda al terra de la recepció: calia de veritat posar la mà sobre les manetes de la porta? Eren dues potes de gall luxoses, tan fredes i seccionades com

esgarrifosos. Ens miràrem sense creure'ns res: teníem molta son i el temps a sobre com per tenir en aquell moment tants de miraments.

Nou i mitja i un parell de minuts. Feia segles que havíem abandonat l'illa, semblava. Però compareguérem amb tota tranquil·litat a la sala on s'havia de celebrar el congrés amb una puntualitat britànica. Georgina Mir ens va conèixer tot d'una: el nostre català i el seu es donaren la benvinguda en mig d'un maremàgnum de províncies espanyoles que ens miraven encuriots. Ens explicà un poc el programa del congrés, l'ordre de les ponències i l'horari dels berenars i el dinar. L'aula era immensa, típica d'un col·legi major. La gent estava tan inquieta com nosaltres: hora de començar.

La inauguració d'aquestes *XXII Jornades de Premsa juvenil* va anar a cura del senyor José D. Aliaga Serrano, director del *Centre de Comunicació i Pedagogia (CC&P)*. Tocava fer les presentacions i la declaració d'intencions. Explicà la tasca que duu endavant l'associació de Premsa Juvenil, les diferents publicacions que tenen entre mans i passà a detallar la importància dels *Premis Lobo* (de bronze, plata i or, a part d'una menció especial del públic) com a reconeixement a la tasca que fan les escoles i altres organismes relacionats amb el món de l'educació. Els criteris de selecció, ens explicà que són molt variats i van des de objectius pedagògics, passant per qüestions formals i altres aspectes de continguts i estructura que també es tenen en compte. Aquí

és quan prenguérem consciència: de més de mil revistes que rep aquesta associació, la nostra revista *ESCOLA* havia quedat entre les setze finalistes. Per un moment ens va entrar una mica de vertigen.

Fins a les dues del migdia, tant el dijous com el divendres, pràcticament, escoltàrem amb atenció les diferents ponències programades. Des de la primera fila no perdiem detall.

Les feines exposades eren molt diferents i vingudes d'arreu d'Espanya. Si hem de fer una anàlisi podríem establir

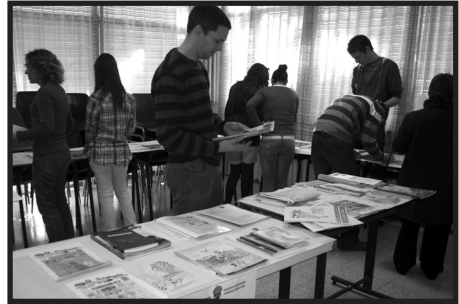
diferents categories basant-nos en el tipus d'escola que representaven. En primer lloc, com no, estaven representades les escoles cooperatives: la des Lledoner amb la revista *Escola* (la nostra) i una escola cooperativa de primària, vinguda d'Astúries que presentà la revista *Alborada*. Ens va agradar d'aquesta que inclouen en les seves pàgines la col·laboració d'una alumna invident que fa les seves aportacions escrites en Braille.

La resta de ponents venien en representació d'instituts d'ESO i batxillerat. Eren els casos de les revistes *El Des-*

pertador (Toledo), *La puça* (Girona), publicació anual que confeccionen els alumnes de les diferents àrees de Taller de premsa i a partir d'unes plantilles prèvies; *EQ* de Guadalajara, *El ingenioso Hidalgo* de Madrid, de l'Institut Cervantes, el segon més antic de Madrid i que té com a catedràtic d'honor el mateix Antonio Machado; *Traca*, de Girona i *Tiza Verde* de Múrcia, un macro institut que té, per fer-nos una idea, cinc línies de batxillerat artístic.

Un altre tipus de xerrades ens desvelaren una manera molt particular de fer escola: es tracta de publicacions que sorgeixen, per contrast, d'un entorn rural molt agrest, tant que condiciona la vida dels alumnes. És el cas de la revista *Hogareño*, publicació que realitzen els alumnes de l'escola-llar de Teruel. Aquest alumnes resten interns a l'escola perquè les condicions geogràfiques no els permeten anar i venir a l'escola cada dia. Els horabaixes fan front al fred i la soledat treballant de ple en la revista que serveix com a mitjà de comunicació entre ells i les seves famílies. Sense sortir del caire rural, podem parlar de les revistes *Retama* i *El Eco* de la comarca Saja Nansa. La primera és un instrument

de comunicació entre els cinc pobles de Cuenca que componen el Col·legi Rural Agrupat Retama. Alguns d'ells tenen només cinc o sis alumnes. L'altre títol és una revista que pretén esser un

lloc de trobada de quinze centres educatius rurals d'aquesta comarca (Saja Nansa) de Cantàbria i que té una participació potencial de més de 1800 alumnes i més de 200 docents. Estan coordinats per un representant de l'associació de Desarrollo Rural Saja Nansa Las Cuevas (Roiz, Cantàbria), qui va fer la publicació.

La darrera revista que ens manca comentar és *Segundo Andamio*, editada pel Centro Sociolaboral Casetas (Zaragoza). Aquest centre té matriculats alumnes de PQPI, tots ells amb problemàtiques social, familiars i amb greu risc de marginació. La revista significa un instrument de cohesió i una manera d'interactuar que els permet tractar i afrontar les diferències i establir pautes de convivència bàsiques.

La nostra ponència es va centrar en explicar la història de l'escola Sant Alfons com a context que va propiciar l'aparició de la revista *ESCOLA*. A

partir d'aquí, centrarem l'explicació en l'anàlisi de la forma que tenia la revista en els seus primers números publicats, quins continguts la composaven i després explicarem l'evolució que han tingut aquests continguts i la inclusió d'altres que fan que la revista any rere any hagi adquirit una morfologia molt diferent a la dels seus orígens. La darrera part de l'exposició va voler donar a conèixer de quina manera feim la revista, qui col·labora des de cada secció i quins criteris de selecció s'apliquen.

Dissabte. Matí de dia 7 de març. Era l'hora del veredict. No es difícil imaginar que tothom vol esser l'elegit...estàvem una mica nerviosos. Nosaltres teníem els nostres preferits, el jurat ben segur els seus. Abans de saber el resultat de les seves deliberacions, es va fer una presentació especial: la revista *El sacapuntas* (Córdoba), guanyadora del premi Lobo d'or de l'edició anterior, ens va il·lustrar amb una ponència on explicava el seu tarannà i la seva manera de fer feina.

Al final ens haguérem de conformar (alegriament, tot s'ha de dir) en ser una de les 16 revistes finalistes. Els premis Lobo d'or, plata i bronze foren per a les revistes: *La puça*, *Hogareño* i *Segundo*

Andamio, respectivament, a part d'una menció especial a la revista *Alborada* per la seva tasca d'integració.

El que més ens va agradar? Primer, comprovar que arreu la comunitat escolar cuida les seves publicacions i que, lluny de ser una anècdota, són un instrument de cohesió dels diferents estaments i un mitjà de difusió de les idees, els projectes i les característiques socials presents en cada context. Segon, que de les feines dels altres hem tret idees molt bones per complementar la nostra revista i enriquir-la...i tercer: l'hora del cafè. Parlar amb molta gent des d'un llenguatge conegut al mateix temps que assaboríem uns croissants petitons de xocolata; riure adesiara amb l'excusa d'un suc de taronja d'origen més que dubtós mentre parlàvem dels nostres problemes com a escola i de les nostres satisfaccions...

D'aquestes jornades, la nostra satisfacció ha estat retornar sabent que feim la feina ben feta, que la podem millorar, que Barcelona segueix essent un mirall nítid en el mediterrani breu, però escampat. I que l'any que ve potser hi podrem tornar.

Jerònima Muñoz

Inauguració de l'Institut Laboral. Any 1950

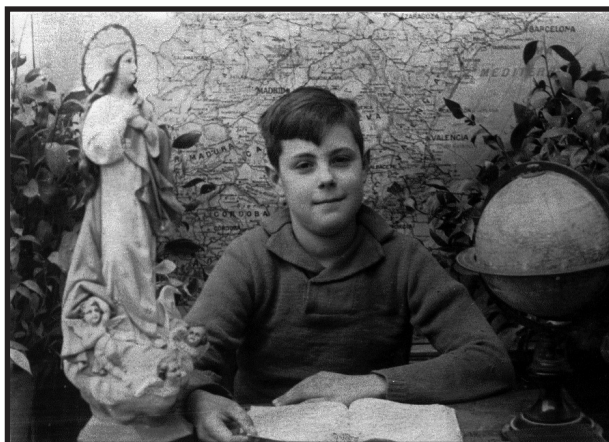
*Dia del Demund
Any 1946*

Equip de bàsquet femení

1. Antònia Hernández
2. Antònia Rigo
3. Magdalena Sans
4. Francisca Vadell
5. Miquela Vidal
6. Miquela Mestre
7. Mª Antònia Porcel
8. Apol·lonia Gomila
9. Francisca Oliver
10. Bàrbara Monserrat

*Col·legi Sant Alfons
Curs 1945-46*

*Foto al pati de Sant
Alfons
Any 1969*

*Col·legi Sant Alfons.
Curs 1932-33*

Viatge a Núria

A la fi enguany hem tornat a Núria. Entre cançó i cançó hem contemplat un paisatge magnífic, hem esquiat un poc i hem caigut qualque vegada; hem après a conviure en grup i sobretot ens ho hem passat d'allò més bé. Ningú va prendre mal, i per a molts dels que hi vàrem anar va ser una experiència inoblidable.

